

Nr 79.

Ankom till riksdagens kansli den 18 juni 1921 kl. 3 e. m.

Memorial med förslag till nytt reglemente för riksgäldskontoret.

Bankoutskottet får härmed överlämna förslag till nytt reglemente för riksgäldskontoret.

Det nya reglementet har uppställts i huvudsaklig överensstämmelse med det nu gällande, dock med vissa ändringar och tillägg, för vilka här nedan redogöres.

Sedan riksdagen med bifall till utskottets hemställan i dess utlåtande nr 20 punkt 2 beslutit, att skyldigheten för riksgäldskontoret att hålla kassareserver må upphöra, samt att i anledning därav § 17 i riksgäldskontorets reglemente skall erhålla viss av utskottet föreslagen lydelse, har nämnda paragraf ändrats i enlighet med det av riksdagen fattade beslutet.

§ 17.

Enligt § 5 i de av innevarande riksdag antagna bestämmelserna i fråga om rätt till pension för ordinarie tjänstemän vid riksdagens verk skola pensionsavgifterna från tjänstemännen vid samtliga dessa verk med undantag av riksbanken ingå till riksgäldskontorets pensionsfond. I reglementets § 24 har alltså angivits, att även de pensionsavgifter, som inbetalas av befattningshavare vid justitie- och militieombudsmansexpeditionerna, skola tillgodoföras nämnda pensionsfond.

§ 24.

Andra stycket av § 24 har erhållit följande ändrade lydelse:

»De pensioner, som skola utgå från denna fond, bestridas dock till vidare av anslagen till pensioner vid respektive verk».

§ 32. avd. 1. I § 32 avd. 1 mom. d) stadgas beträffande utgivningen av samlingsverket »Främmande grundlagar i svensk översättning», bland annat, att de olika häftena därav skola hållas till försäljning till ett pris av 1 krona för varje häfte. Denna prisbestämmelse har uteslutits, varigenom möjlighet beredes fullmäktige att bestämma försäljningspriset till belopp, som betingas av gällande prisläge.

Ur § 32 avd. 1 hava vidare uteslutits mom. h) angående förslagsanslaget å 15,000 kr. för utredning av frågan om Helgeandsholmens slutliga ordnande, samt mom. k) angående bestridande av kostnaderna för 1920 års kyrkomöte.

Däremot har till denna avdelning fogats ett nytt mom., innehållande att pensioner till f. d. befattningshavare vid riksdagen samt till änkor och barn efter sådana befattningshavare skola utgå av anslaget till riksdags- och revisionskostnader samt kostnader för riksdagens hus.

§ 32. avd. 2. Mom. c) i denna avdelning har formulerats på följande sätt:

»Avlöningen till tjänst innehavare vid riksgäldskontoret och riksdagens hus utgår enligt det av riksdagen fastställda avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk med därtill hörande tjänsteförteckning och särskilda bestämmelser angående tillämpningen av samma reglemente».

Mom. d) och e) hava sammanslagits till ett moment av nedanstående innehåll:

»Till arvoden åt icke-ordinarie befattningshavare vid riksgäldskontoret samt till belöning för extra arbeten inom kontoret ävensom till arvoden åt icke-ordinarie personal vid riksdagens hus äga fullmäktige använda ett förslagsanslag av 70,000 kronor.»

Ur mom. h) hava uteslutits orden »ävensom de pensioner i övrigt, vilka enligt särskilda av riksdagen fattade beslut skola från anslaget utbetalas»; dessa pensioner skola nämligen utgå av det i § 32 avd. 1 omfördälda anslaget.

§ 32. avd. 3. Mom. b) har formulerats sålunda:

»Avlöningen för tjänst innehavare vid biblioteket utgår enligt det av riksdagen fastställda avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk med därtill hörande tjänsteförteckning och särskilda bestämmelser angående tillämpning av samma reglemente.»

§ 32. avd. 4. I mom. a) hava även resekostnadsersättning och kostnaderna för uniformsbeklädnad upptagits bland de utgifter, som skola utgå av anslaget till kontorsexpenser.

§ 32. avd. 5. Mom. 1:o) och 2:o) i denna avdelning hava erhållit nedanstående förändrade lydelse:

1:o a) att justitieombudsmannens arvode är bestämt till 17,040 kronor för år;

b) att arvodet må uppbäras för den tid, justitieombudsmannen utövar sitt ämbete eller åtnjuter semester, men att för tid, varunder justitieombudsmannen är av sjukdom hindrad att utöva ämbetet, han skall vidkännas ett tjänstledighetsavdrag av 14 kronor för dag, samt att för sådan tid, varunder justitieombudsmannen av annan anledning än semester eller sjukdom icke bestrider ämbetet, han må kunna enligt bestämmande av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret förpliktas att av arvodet avstå vad i varje fall provas skäligt;

c) att — — — lika med nuvarande d) — — — avlöning; och

d) att — — — lika med nuvarande e) — — — 1,500 kronor;

2:o a) att — — — efter 17,040 kronor — — — räknat etc. (lika med det nuvarande).

Mom. 3:o a) har omformulerats i överensstämmelse med riksdagens beslut angående avlöningen till byråchefen å justitieombudsmansexpeditionen, varjämte i b) och c) ordet »expeditionssekreteraren» utbytt mot ordet »byråchefen».

Mom. 3:o c) har vidare förtydligats genom inskjutande av orden »efter justitieombudsmannens beprövande».

I stället för de nuvarande 4:o och 5:o har införts följande stadgande:

»Avlöningen för övriga tjänst innehavare vid justitieombudsmansexpeditionen utgår enligt det av riksdagen fastställda avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk med därtill hörande tjänsteförteckning och särskilda bestämmelser angående tillämpningen av samma reglemente.»

I slutet av § 32 avd. 5 finnas införda de beslut, riksdagen fattat rörande beviljande av nedannämnda anslagsbelopp:

3,134 kronor 69 öre till täckande av uppkommen brist å anslagen till bestridande av expenser för justitieombudsmansexpeditionen m. m. samt av kostnaderna för justitieombudsmannens ämbetsresor;

högst 2,000 kronor till fyllnad av det för år 1920 anvisade anslaget till expenser för nämnda expedition m. m.;

högst 3,000 kronor för bortarbetande av uppkommen arbetsbalans å justitieombudsmansexpeditionen; samt

högst 2,000 kronor till fyllnad av det för år 1920 beviljade anslaget till bestridande av kostnaderna för justitieombudsmannens ämbetsresor.

Samtliga de nu uppräknade anslagen hava redan av riksgäldskontoret utanordnats till justitieombudsmannens disposition, i följd varav de delar av avd. 5, som behandla samma anslag, uteslutits.

§ 32. avd. 6. Mom. 1:o och 2:o hava erhållit följande ändrade lydelse:

1:o a) att militieombudsmannens arvode är bestämt till 17,040 kronor för år;

b) att arvodet må uppbäras för den tid, militieombudsmannen utövar sitt ämbete eller åtnjuter semester, men att för tid, varunder militieombudsmannen är av sjukdom hindrad att utöva ämbetet, han skall vidkännas ett tjänstledighetsavdrag av 14 kronor för dag, samt att för sådan tid, varunder militieombudsmannen av annan anledning än semester eller sjukdom icke bestrider ämbetet, han må kunna enligt bestämmande av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret förpliktas att av arvodet avstå vad i varje fall prövas skäligt;

c) att — — — lika med nuvarande d) — — — avlöning; och

d) att — — — lika med nuvarande e) — — — 1,500 kronor;

2:o a) att — — — efter 17,040 kronor — — — räknat; etc. (lika med det nuvarande).

Mom. 3:o a) har omformulerats i överensstämmelse med riksdagens beslut angående avlöningen till byråchefen å militieombudsmansexpeditionen, varjämte i b) och c) ordet »expeditionsssekreteraren» utbytt mot ordet »byråchefen.»

I mom. 3:o c) hava vidare inskjutits orden »efter militieombudsmannens beprövande».

Mom. 4:o — 8:o hava uteslutits och i deras ställe har införts följande stadgande:

»Avlöningen för övriga tjänstnehavare vid militieombudsmansexpeditionen utgår enligt det av riksdagen fastställda avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk med därtill hörande tjänsteförteckning och särskilda bestämmelser angående tillämpningen av samma reglemente».

Vidare har ur § 32 avd. 6 uteslutits mom. 10:o; det däri omförmälda anslaget å 2,000 kronor för bortarbetande av uppkommen arbetsbalans å militieombudsmansexpeditionen har under år 1920 utbetalats till militieombudsmannen.

De ändringar och tillägg, som betingas av riksdagens beslut i anledning av bankoutskottets hemställan i dess utlåtanden nr 49 och 50 angående vissa av justitieombudsmannen och militieombudsmannen begärda anslag hava införts i § 32 avd. 5 och 6.

§ 32.

De båda sista avdelningarna av § 32, vari nu gällande bestämmelser rörande dyrtidstillägg och tillfällig löneförbättring åt befattningshavare i riksgäldskontoret m. fl. finnas införda, hava ändrats i överensstämmelse med innevarande riksdags beslut i hithörande frågor.

I § 34 (angående riksgäldskontorets upplåningsrätt) hava införts de belopp, som av riksdagen anvisats till utgående av lånemedel, dels å riksdagen för år 1922, dels ock å tilläggsstaten för år 1921. Det torde även vara lämpligt, att lånebemyndigandet kompletteras genom angivande av den summa, som återstår att upplåna på grund av tidigare riksdagens beslut, och vilken för närvarande uppgår till omkring 155 milj. kronor. I följd härav har i § 34 intagits följande tillägg: »dels ock 154,955,000 kronor, utgörande återstoden av de belopp, som riksgäldskontoret på grund av riksdagens till och med år 1920 fattade beslut skall anskaffa genom upplåning». De första orden i § 34 hava därjämte ändrats till »Riksdagen har bemyndigat» etc.

§ 34.

De i andra och tredje styckena av § 40 förekommande orden »statskontoret» och »statskontorets riksbokslutsbyrå» hava utbytts mot »riksräkenskapsverket».

§ 40.

Det i § 41 omförmälda utdraget av riksgäldskontorets räkenskaper kommer att ersättas av en riksgäldskontorets årsbok, som är avsedd att utkomma årligen under april månad. I anledning härav har nämnda § erhållit följande ändrade lydelse:

§ 41.

»Senast vid utgången av april månad varje år bör, till upplysning för allmänheten om riksgäldskontorets ställning, utgivas en årsbok, innefattande bland annat redogörelse för riksgäldskontorets verksamhet under det näst föregående räkenskapsåret, och böra i årsboken införas för ändamålet lämpade utdrag av detta verks räkenskaper för samma år.»

Såsom framgår av ovanstående, kommer ej, på sätt med det förutvarande räkenskapsutdraget varit fallet, någon utdelning av årsboken med allmänna tidningarna att verkställas.

Då den nuvarande avfattningen av § 60 ej synes vara fullt tillfredsställande, har utskottet för denna § föreslagit följande ändrade formulering:

§ 60.

»Sedan styrelse- och revisionsberättelser rörande de bolag, vilka innehåva statslån för anläggning av enskilda järnvägar, blivit av statens ombud i bolagens revision insända till kommunikationsdepartementet och därifrån överlämnade till riksgäldskontoret, böra fullmäktige, efter verkställd granskning av dessa berättelser, taga under övervägande, huruvida särskilda åtgärder erfordras för bevarande av riksgäldskontorets rätt och säkerhet för de utgivna lånens fortsatta likviderande.»

§ 66 har uteslutits.

§ 66.

I § 69 stadgas såsom kompetensfordran för vinnande av anställning såsom tjänsteman vid fullmäktiges kansli att hava avlagt den akademiska

§ 69.

examen, som fordras för att vinna inträde i Konungens kansli eller i rättegångsverken. Då examen till rättegångsverken — den s. k. hovrätts-examen — numera ej avlägges utan ersatts med juris kandidatexamen, har stadgandet ifråga ändrats på följande sätt:

»Dock böra de tjänstemän, som anställas vid fullmäktiges kansli, hava avlagt antingen kansliexamen eller ock juris kandidatexamen».

§ 70.

I § 70 hava uteslutits de två sista punkterna.

§§ 77 och 78.

§§ 77 och 78 hava likaledes uteslutits.

1910 års bestämmelser angående låneunderstöd från järnvägslånefonden.

Vid nuvarande reglemente finnes såsom bilaga fogat ett avtryck av de bestämmelser, vilka av 1910 års riksdag meddelats angående låneunderstöd från allmänna järnvägslånefonden. Det torde ej vara behöfligt, att sagda bestämmelser längre kvarstå i reglementet. Samtliga de statslån, vilka av Kungl. Maj:t beviljats till utgående av det år 1910 beviljade anslaget å 7,500,000 kronor till låneunderstöd åt enskilda järnvägar, hava nämligen numera med undantag av ett enda — lånet till Mellersta Östergötlands järnvägsaktiebolag — lyftats av vederbörande lånetagare; och beträffande lånet till nämnda järnvägsbolag har Kungl. Maj:t förklarar bolaget hava gått förlustigt förmånen av det beviljade statslånet. — Ifrågasvarande bestämmelser hava alltså uteslutits.

Avlöningsstaterna.

De vid reglementet nu fogade fem avlöningsstaterna (för tjänst innehavare vid riksgäldskontoret, för riksdagsbiblioteket, för tjänst innehavare vid riksdagens hus samt för justitie- och militieombudsmansexpeditionerna) hava utgått och i stället införts de av riksdagen godkända avlöningsstaterna vid riksgäldskontoret och riksdagens hus, vid riksdagsbiblioteket samt för justitie- och militieombudsmansexpeditionerna; dock har härvid iakttagits, att anmärkningarna 3 och 4 till den nuvarande avlöningsstaten för tjänst innehavare vid riksgäldskontoret även influtit i det nya reglementet samt fullständigats med ett tillägg, angivande de löneförmåner, som däri omförmälde tjänstemän i andra graden kommer att åtnjuta enligt det nya avlöningsreglementet. Sista meningen i anm. 3 »För tiden — — — — vice värden» har uteslutits.

Pensionsstaten.

Då förre sekreteraren hos riksdagens statsutskott, vice häradshövdingen J. M. Stuart numera avlidit, har den pension å 4,000 kronor, som av riksdagen beviljats honom, utslutits ur den vid reglementet fogade pensionsstaten. Däremot hava i samma pensionsstat införts nedannämnda, av 1921 års riksdag beviljade pensioner:

500 kronor årligen (från och med år 1921) åt förre korrekturläsaren Gösta Miles Karlströms änka Ingeborg Karlström, född Söderman, och

500 kronor årligen (från och med år 1922) åt extra portvakten vid riksdagshuset Per Fredlund.

Den nuvarande rubriken »Pensionsstat» har utskottet ansett lämpligen kunna utbytas mot »Från riksgäldskontoret utgående pensioner».

Utskottet hemställer,

att det nu överlämnade förslaget till reglemente för riksgäldskontoret må av riksdagen godkännas.

Stockholm den 18 juni 1921.

På bankoutskottets vägnar:

K. J. GUSTAFSSON.

Reglemente för riksgäldskontoret.

Allmänna bestämmelser.

§ 1.

Riksgäldskontoret har till föremål:

- a) att ombesörja likviden av svenska statens skuld, för vilken riksdagen enligt § 66 regeringsformen ansvarar;
- b) att verkställa alla de utbetalningar, som av rikets ständer eller riksdagen blivit å detta verk anvisade;
- c) att mottaga, förvalta och redovisa alla härtill anslagna tillgångar och inkomster samt hålla uppkommande, till riksgäldskontoret levererade överskott och behållningar riksdagen till handa;
- d) att, i saknad av annan tillgång för bestridande av beviljade och å riksgäldskontoret anvisade utgifter, upplåna därtill oundgängligen erforderliga medel; och
- e) att utföra alla uppdrag och åligganden, som riksgäldskontoret för övrigt av rikets ständer eller riksdagen erhållit.

§ 2.

De till riksgäldskontoret hörande och dit anslagna medel må icke under någon förevändning eller med vad villkor som helst därifrån ryckas eller användas till andra behov än dem riksdagen bestämt. Allt förordnande, som däremot strider, vare kraftlöst (§ 68 regeringsformen). Och må, vid likviderande av riksgäldskontorets fordringar, ackord, utan riksdagens särskilda samtycke, icke medgivas.

Riksgäldskontorets styrelse.

§ 3.

Förvaltningen av riksgäldskontoret, dess medel och tillhörigheter är av riksdagen uppdragen åt sju fullmäktige, vilka vid lagtima riksdag utses i den ordning, § 71 riksdagsordningen stadgar.

Vid fullmäktiges sammankomster föres ordet av den, som av riksdagen blivit därtill utsedd; tillkommande fullmäktige att själva bland sig välja en vice ordförande att föra ordet, när hinder för ordföranden inträffar.

§ 4.

Uppkommer ledighet bland fullmäktige, inträder suppleant enligt av riksdagen bestämd ordning.

§ 5.

Är styrelsen ej så fulltalig, som för besluts fattande erfordras, enligt vad här nedan föreskrives, äger fullmäktiges ordförande att inkalla erforderligt antal suppleanter.

Suppleant, som inkallas till tjänstgöring, äger uppbära dagarvode och reseersättning enligt de grunder, som äro eller bliva bestämda för ledamot av riksdagen.

§ 6.

Fullmäktige äro förbundna att vid riksgäldskontorets förvaltning ställa sig till efterrättelse ej mindre rikets grundlagar än även detta reglemente samt övriga rörande riksgäldskontoret gällande föreskrifter; börande fullmäktige dolt och förtegat hålla, vad vid kontorets förvaltning förefaller, som tyst vara bör.

§ 7.

Blir fullmäktig ledamot av statsrådet eller kommer i den författning, att han, jämlikt något av mom. a, b, c, d och e i § 26 riksdagsordningen, icke må såsom riksdagsman godkännas, skall han genast frånträda fullmäktigbefattningen och suppleant inträda i hans ställe.

§ 8.

Jämte noggrant iakttagande av vad i avseende på förvaltningen av riksgäldskontoret och dit anslagna medel är stadgat, åligger fullmäktige att

omsorgsfullt vårda och befrämja detta verks rätt, säkerhet och förmån samt för övrigt vidtaga alla på fullmäktige ankommande åtgärder i och för verkställigheten av de i sådant avseende meddelade beslut samt fullmäktige givna uppdrag.

§ 9.

Fullmäktige utse inom sig, på sätt sista punkten av § 48 innehåller, två deputerade, en förste och en andre, vilka det åligger att i överensstämmelse med detta reglemente samt de beslut och föreskrifter, som fullmäktige meddela, ombesörja lånemedlens indragning, verkställa de för riksgäldskontorets räkning erforderliga utländska likvider, anordna medel till vissa av fullmäktige beslutade eller eljest ovillkorligen bestämda utbetalningar, föredraga ärenden inför fullmäktige, tillse utförandet av fullmäktiges beslut, utöva tillsyn över arbetet inom riksgäldskontoret samt i allmänhet handhava den löpande förvaltningen.

Fördelningen mellan deputerade av dem gemensamt tillhörande göromål bestämmes av fullmäktige. Vid varje sammankomst böra deputerade redogöra för sina åtgärder under den efter fullmäktiges näst föregående sammankomst förflutna tid.

Förste deputeraden äger att för sjukdoms- eller annat laga förfall eller för enskilda angelägenheters besörjande bevilja tjänstemännen ävensom vaktbetjante ledighet under högst fjorton dagar, ävensom meddela föreskrift om tjänstens uppehållande intill fullmäktiges nästa ordinarie sammankomst. Han utövar jämväl beträffande vården av kontorets värdepapper det uppdrag, tjänstgöringsordningen i sådant avseende innehåller.

Deputerade äga att vardera under en och en halv månad årligen åtnjuta ledighet utan avdrag å arvodet. Till den bland fullmäktige, som av dem utses att under sådan ledighet bestrida deputerads befattning, utgår av de till riksgäldskontoret anslagna medel särskild ersättning med belopp, motsvarande den ledige deputeradens arvode för ifrågavarande tid.

Därest förste deputeraden förut innehar tjänst å rikets stat, är han skyldig att frånträda den därmed förenade avlöning, så länge han uppbär arvode såsom förste deputerad.

Fullmäktige må vara obetaget att, om sådant finnes behöfligt för låne-transaktioner, utse ombud för bedrivande av därvid erforderliga underhandlingar.

§ 10.

Befallningar, som av någon annan än riksdagen meddelas angående användandet av riksgäldskontorets tillgångar eller förvaltandet av samma verk, få icke av fullmäktige åtlydas och efterkommas; varande fullmäktige för sina åtgärder i denna egenskap riksdagen eller dess bankoutskott och revisorer allena redo skyldiga samt kunna icke för sitt förhållande till ansvar ställas utan i laga ordning och till följd av riksdagens eller dess revisorers beslut eller, mellan riksdagar och revisioner, genom justitieombudsmannen.

§ 11.

Till ledning vid prövningen och avgörandet av förekommande ärenden, för vilkas behandling antingen icke några eller mindre tillämpliga och bestämda föreskrifter blivit meddelade, äga fullmäktige att av revisorerna begära råd och yttranden.

Riksgäldskontorets lånerörelse.

§ 12.

1. För beredande av tillgång till de utbetalningar, som blivit av riksdagen anvisade att täckas av lånemedel eller i övrigt skola utgå av dylika medel, äger riksgäldskontoret att i mån av behov försälja obligationer, uppsägbara från långivarens sida, men ställda att återbetalas antingen viss tid efter av riksgäldskontoret verkställd uppsägning eller enligt uppgjord amorteringsplan, med rätt tillika för fullmäktige att bestämma dessa obligationers valörer, räntefot och uppsägningstid.

2. För konvertering av äldre statslån, när omständigheterna därtill föranleda och sådant med fördel för staten kan ske, äga fullmäktige att, på sätt och till belopp fullmäktige finna lämpligt, dock ej utöver vad som till konvertering åtgår, försälja eller träffa avtal om blivande försäljning av statsobligationer, förskrivna med lägre ränta än det statslån, som utgör föremål för konvertering.

3. Därest fullmäktige finna sådant med hänsyn till lånemarknadens läge eller eljest ändamålsenligt, äga fullmäktige att i övrigt verkställa medgiven upplåning mot riksgäldskontorets skuldförbindelser eller begagnande av krediter på villkor, som fullmäktige med hänsyn till de vid upplåningen sig företeende omständigheter och förhållanden äga bestämma.

4. För beredande av tillgång till kassaförstärkning åt statsverket då sådan enligt Kungl. Maj:ts beslut påkallas, äga fullmäktige i mån av behov upplåna medel mot vare sig riksgäldskontorets skuldförbindelser eller obligationer i svenskt mynt, ställda till inlösen antingen efter viss förfallotid eller efter föregången, av riksgäldskontoret verkställd uppsägning, och må fullmäktige, jämväl i avseende å denna upplåning, såväl bestämma räntevillkoren som fastställa betalningsterminerna.

§ 13.

1. Fullmäktige i riksgäldskontoret äga att på framställning av fullmäktige i riksbanken ställa till riksbankens förfogande riksgäldskontorets skuldförbindelser i form av skattkamarväxlar eller i annan form intill ett belopp av 40,000,000 kronor i utländskt mynt med en löpetid av högst två år ävensom att genom överenskommelse med fullmäktige i riksbanken träffa erforderliga närmare bestämmelser rörande skuldförbindelsernas form, belopp, löpetid, myntslag, inlösen m. m.

2. 1911 års riksdag har medgivit, att postsparbanken må äga att vid behov av medel för bedrivande av sin rörelse få i riksgäldskontoret tillgodojuta kredit till ett belopp av högst 5,000,000 kronor mot gottgörelse, motsvarande den effektiva ränta jämte lånekostnader, som riksgäldskontoret enligt sina beräkningar har att självt utgiva å sålunda försträckta medel, ävensom på de villkor i övrigt, som genom överenskommelse mellan fullmäktige i riksgäldskontoret och styrelsen för postsparbanken varda fastställda.

För beredande av medel till ifrågakommande utbetalningar å nämnda kredit äger riksgäldskontoret i mån av behov verkställa upplåning på sätt rörande kassaförstärkning åt statsverket stadgats.

3. 1915 års riksdag har medgivit, att för varje centralkassa för jordbrukskredit, som vinner godkännande från det allmännas sida, svenska statens obligationer till värde av 100,000 kronor må från riksgäldskontoret överlämnas till Sveriges riksbank att av denna innehavas såsom en gemensam pant för samtliga centralkassans förbindelser, med rätt för kassans fordringsägare att använda panten till täckande av sina fordringar, i den mån kassans egna tillgångar, de belopp inberäknade, som på grund av medlemmarnas i kassan ansvarighet för dess förbindelser kunna från dem uttaxeras, därtill visa sig otillräckliga, och under villkor: att behovet av pantens tillgripande skall styrkas genom intyg av det ombud, som skall

förordnas för tillsyn över kassans verksamhet, att medgivande till pantens användande skall lämnas av Kungl. Maj:ts befallningshavande i det län, där centralkassans styrelse har sitt säte, därvid tillika skola meddelas erforderliga föreskrifter angående sättet för pantens tillgodogörande och för därigenom influtna medels fördelning mellan fordringsägarna, att riksgäldskontoret ofördröjligen underrättas, då dylikt medgivande lämnats, samt att obligationerna därvid tillika i första hand hembjudas riksgäldskontoret till inlösen.

4. Sedan riksgäldskontoret jämlikt 1918 års lagtima riksdags beslut tillhandahållit Svenska kronkreditaktiebolaget såsom garantifond 10,000,000 kronor i av svenska staten utgivna 5 procents obligationer, har 1918 års urtima riksdag bemyndigat riksgäldskontoret att för höjning av nämnda fond tillhandahålla bolaget sådana obligationer till belopp, som erfordras för ökning av bolagets upplåningsrätt, under förutsättning att bolagets aktiekapital ökas till samma belopp som garantifonden.

§ 14.

1. Om sådana statsobligationer, i vilka någon viss, ovillkorlig återbetalning medelst årlig amortering ej blivit av staten utfäst, varda av fullmäktige i riksgäldskontoret utfärdade, skola fullmäktige snarast möjligt göra framställning till riksdagen om anvisande å riksstaten under titel »Utgifter för kapitalökning. Avbetalning å statsskulden» av de medel, vilka böra årligen avsättas till fonden för statsskuldens amortering.

2. I avseende på riksgäldskontorets skulder, om vilka kontorets räkenskaper och handlingar lämna fullständig upplysning, böra i övrigt de föreskrifter, som äro intagna uti de vid föregående riksdagar för riksgäldskontoret utfärdade reglementen, i de delar, samma föreskrifter ännu icke blivit fullgjorda, fortfarande tjäna till efter rättelse.

3. Där preskriptionstid i avseende på någon särskild del av riksgäldskontorets skulder icke blivit stadgad, skola skulderna, intill dess annorlunda förordnas, i vederbörlig ordning likvideras, utan avseende å den tid, inom vilken fordringar hos enskilda eller hos Kungl. Maj:t och kronan skola nu eller framdeles göras gällande.

4. Då s. k. riksgäldssedlar i riksgäldskontoret till inlösen företes, äga fullmäktige att, därest sedlarna befinnas riktiga, desamma infria.

5. Fullmäktige må, när sådant icke för riksgäldskontoret medför olägenhet, kunna medgiva omedelbar inlösen i riksgäldskontoret av förfallna

obligationer och räntekuponger, fastän desamma enligt obligationernas lydelse och stadgandena i lånekontrakten böra å däruti angivna utrikes orter in-frias; för vilket ändamål fullmäktige må träffa erforderliga överenskommelser med de lånövertagare, som kontraktsenligt skola ombesörja denna in-lösen.

6. Beträffande antalet egenhändiga underskrifter å riksgäldskontorets obligationer skall gälla, att obligationer, som komma att av riksgäldskontoret utfärdas, böra, då deras valör överstiger 1,000 kronor eller motsvarande belopp i utländskt myntslag, vara försedda med minst en handskreven namn-teckning, samt att obligationer å lägre valör må kunna av riksgäldskonto-ret utfärdas utan att vara försedda med någon handskreven namnteckning.

§ 15.

1. Fullmäktige må i riksgäldskontoret inrätta en statsskuldbok. Fordran på grund av riksgäldskontorets obligationer av de lån, som fullmäktige be-stämman, må kunna genom obligationers inlämnande till riksgäldskontoret förvandlas till en i statsskuldboken införd fordran. Inskrivning i stats-skuldboken kan även äga rum genom kontant inbetalning, varvid sökanden antecknas såsom ägare av riksgäldskontorets obligationer till motsvarande belopp. Fullmäktige äga fastställa bestämmelserna rörande statsskuldbokens anordning samt villkoren för dess begagnande.

2. Obligation, som försetts med påskrift, att den gäller endast i viss mans hand, må, på framställning av dess ägare, göras ånyo gällande i varje innehavares hand, allt under de villkor i avseende på behöriga anteckningar å själva obligationen samt i kontorets räkenskaper, som fullmäktige äga föreskriva.

§ 16.

För bestridande av riksgäldskontoret åliggande betalningar äger detta verk att begagna ett kassakreditiv i riksbanken till belopp av högst 1,500,000 kronor; börande i avseende på kreditivets begagnande de i bankoreg-lementet därom meddelade föreskrifter lända till efterrättelse.

§ 17.

Riksgäldskontorets kontanta tillgångar skola, såvitt och så länge de icke behöva användas för samma verk åliggande utbetalningar, insättas i riksbanken eller placeras i lätt förbytterliga valutor.

§ 18.

Därest statsverket erhåller större behållningar å sina räkningar i riksbanken än som för de löpande statsutgifternas bestridande anses erforderliga, äger riksgäldskontoret att, på de återbetalningsvillkor, som av fullmäktige medgivnas, sådana behållningar av statsverket till förvaltning mottaga.

§ 19.

Utfärdas av riksgäldskontoret nya obligationer, skola fullmäktige underställa Kungl. Maj:ts fastställelse de beslut, som rörande sådan upplåning fattas, med anhållan, att Kungl. Maj:t täcktes å det nya lånet meddela sin garanti.

Riksgäldskontorets fonder.

§ 20.

Riksgäldskontoret förvaltar och skall särskilt bokföra *fonden för annuitetslånkvidder*, till vilken, enligt vad i § 33 sägs, överföras de medel, som av riksgäldskontoret lyftas å de i riksstaten uppförda anslag till förräntning och amortering av statsskulden.

Från denna fond skola utgå:

dels de belopp, som åtgå för inlösen av förfallna obligationer och räntekuponger, tillhörande statslånen samt av staten övertagna lån,

dels ock de för gäldande av ränta å övrig medgiven upplåning erforderliga belopp.

§ 21.

Hos riksgäldskontoret skall finnas upplagd en *fond för statsskuldens amortering*, till vilken föras de anslag, som kunna komma att av riksdagen anvisas till avbetalning å statsräntelånen.

Behållningen av denna fond skall av fullmäktige förräntas samt med hänsyn till föreliggande förhållanden användas antingen till amortering av statsskulden medelst utlottning eller obligationsköp eller ock till minskning i den nya upplåning, vartill fullmäktige av riksdagen erhållit bemyndigande. Med avseende å statsskuldens amortering skall iakttagas, att 1894 års statslån skall vara slutbetalt senast inom år 1950.

§ 22.

1. De medel, som blivt av riksdagen avsatta till understödjande av enskilda järnvägsanläggningar, skola av riksgäldskontoret förvaltas och, i den mån de icke utbetalts till läntagarna, bokföras under namn av *järnvägs-lånefonden*.

De bestämmelser, som gälla för låneunderstöd från nämnda fond, finnas angivna i en vid detta reglemente fogad bilaga.

2. De medel, som blivt av riksdagen anslagna för att underlätta åstadkommandet av bibanor inom västra delarna av Värmlands, Kopparbergs och Jämtlands län samt delar av Bohuslän och Dalsland, skola av riksgäldskontoret förvaltas i enlighet med de av riksdagen därför givna föreskrifter samt, i den mån de icke utbetalts till läntagarna, bokföras under namn av *fonden för bibanor i västra delarna av riket*.

De för denna fond gällande föreskrifter finnas angivna i en vid detta reglemente fogad bilaga.

3. Det åligger fullmäktige att ej mindre, om anledning därtill gives, söka förebygga, att med statslån understött järnvägsbolags inkomster, med åsidosättande av bolagets skyldighet att erlægga föreskriven inbetalning till riksgäldskontoret, användas till bestridande av andra utgifter än sådana, som äro nödvändiga för järnvägsdriftens uppehållande, än även, därest tvångsförsäljning sker av järnvägsbolags egendom, uti vilken riksgäldskontoret har inteckning till säkerhet för statens fordran, så förfara, att dylik försäljning ej må ske till lägre pris, än att denna fordran av köpeskillingen varder betäckt.

§ 23.

De medel, som blivt av riksdagen anvisade till understödjande av vissa allmänna byggnadsföretag, den s. k. *allmänna byggnadslånefonden*, skola av riksgäldskontoret förvaltas och, i den mån de återbetalas till riksgäldskontoret, redovisas till statsverket.

§ 24.

De tjänst innehavare vid riksgäldskontoret, riksdagens hus, riksdagsbiblioteket samt justitie- och militieombudsmans expeditionerna åliggande pensionsavgifter ingå till en under fullmäktiges förvaltning ställd fond, vilken skall förräntas och särskilt bokföras under benämning *pensionsfonden*.

De pensioner, som skola utgå från denna fond, bestridas dock tills vidare av anslagen till pensioner vid resp. verk.

Riksgäldskontorets befattning med riksstatsinkomsterna.

§ 25.

Då enligt riksstaten lånemedel skola tagas i anspråk för bestridande av utgifter, skall riksgäldskontoret i den mån dessa medel, på sätt i §§ 35 och 36 närmare förmäles, utgå, låta i sina räkenskaper bokföra desamma under riksstatens inkomsttitel »Lånemedel».

§ 26.

Samtliga till riksgäldskontoret inflytande räntor å tills vidare förändrade medel och kursvinster skola å lämpliga tider insättas å statsverkets giroräkning i riksbanken samt i riksgäldskontorets räkenskaper bokföras å kontot för riksstatens inkomsttitel »Diverse inkomster».

§ 27.

Till riksgäldskontoret inflytande räntor å lån från allmänna järnväglånefonden och allmänna byggnadslånefonden skola insättas å statsverkets giroräkning i riksbanken samt i riksgäldskontorets räkenskaper bokföras å konti för »Inkomster av statens produktiva fonder. Statens utlåningsfonder (överskott)», allmänna järnväglånefonden resp. allmänna byggnadslånefonden.

§ 28.

Till riksgäldskontoret inflytande kapitalavbetalningar å lån från järnväglånefonden och allmänna byggnadslånefonden skola, i den mån de inflyta, insättas å statsverkets giroräkning i riksbanken och i riksgäldskontorets räkenskaper bokföras å konti för »i anspråk tagna kapitaltillgångar», allmänna järnväglånefonden resp. allmänna byggnadslånefonden.

§ 29.

Därest till riksgäldskontoret inflyta medel, vilka äro att hänföra till särskilda uppbördsmedel för något av de å riksstaten till utgående från riksgäldskontoret anvisade utgiftsanslag, skola dessa medel insättas å stats-

verkets giroräkning i riksbanken samt i riksgäldskontorets räkenskaper bokföras å konto för det utgiftsanslag, till vilket medlen höra.

Därest till riksgäldskontoret återbetalas medel, som tidigare anvisats å riksstaten att utgå av tillfälliga lånemedel, skola dessa medel av riksgäldskontoret förvaltas och i närmast följande riksstat redovisas såsom i anspråk tagna kapitaltillgångar att användas för avbetalning av tillfällig upplåning.

§ 30.

Då obligationer och räntekuponger för de av riksgäldskontoret upptagna lån icke varda inom den för deras inlösande bestämda preskriptionstid hos riksgäldskontoret företedda, skola de medel, vilka för infriande av sådana obligationer och räntekuponger varit avsedda, avföras från fonden för annuitetslikvider samt insättas å statsverkets giroräkning i riksbanken och i riksgäldskontorets räkenskaper bokföras å riksstatstiteln »Diverse inkomster».

Riksgäldskontorets befattning med riksstatsutgifterna.

§ 31.

Från riksgäldskontoret skola direkt utbetalas samtliga de utgifter, som enligt riksstaten och i detta reglemente givna föreskrifter skola utgå från anslagen till riksdags- och revisionskostnader m. m.

Medel till dessa utgifter, vilka enligt riksstaten skola utgå av de allmänna statsinkomsterna, äger riksgäldskontoret bereda sig genom direkt uttag i mån av behov å statsverkets giroräkning i riksbanken.

§ 32.

Alla på riksdagens beslut grundade utgifter för riksdagskostnader skola omedelbart från riksgäldskontoret till vederbörande utbetalas, varförutom sådana av riksdag föranledda utgifter, som i anseende till deras föremål eller beskaffenhet dels redan blivit, dels framdeles varda av Kungl. Maj:t godkända och å statskontoret förskottsvis anvisade, må, efter erhållna rekvisitioner och anställd granskning av därför avlämnade verifikationshandlingar, statskontoret av riksgäldskontoret gottgöras.

För sådant ändamål äro i riksstaten för år 1922, under gruppen »riksdags- och revisionskostnader m. m.», uppförda följande anslag, nämligen:

1. Till riksdags- och revisionskostnader samt kostnader för riksdagens hus, förslagsanslag, 4,000,000 kronor.

Från detta anslag skola utgå

a) ledamöter av riksdagen tillkommande traktamenten och resekostnadsersättningar, expenser för utskotten, arvoden åt riksdagens och utskottens sekreterare och kanslipersonal, tryckningskostnader och dylika utgifter, som hittills pläгат från detta anslag bestridas, ävensom de ersättningsbelopp, som jämlikt bestämmelse i § 76 här nedan kunna komma att vid skada till följd av olycksfall i arbete utbetalas till den personal, som är anställd vid eller utför arbete för riksdagen, dess utskott och delegationer samt tryckeriexpedition;

b) de traktamenten och resekostnadsersättningar, som tillkomma riksdagens revisorer, ävensom kostnaderna för tryckning, häftning och utdelning av revisorernas berättelser och de förklaringar, som i anledning därav varda avgivna; ägande revisorerna att utom de av dem fastställda arvoden till de hos dem anställda sekreterare samt kameral- och kanslipersonal jämte vaktbetjäning till utgående från detta anslag anvisa ersättning för inköp av papper, skrivmaterialier och andra dylika utgifter, för annonser om revisorernas sammanträden samt för de kostnader, som kunna föränledas av verkställda resor;

c) kostnaderna, jämlikt 1918 års lagtima riksdags beslut, för utgivande genom fullmäktiges i riksgäldskontoret försorg av en uppslagsbok över riksdagens verksamhet;

d) kostnaderna, enligt 1912 års riksdags beslut, för utgivandet på svenska språket genom fackkunnig person i en upplaga å 2,000 exemplar av en samling grundlagar, vallagar och parlamentariska arbetsordningar i främmande länder i överensstämmelse med ett av utsedda kommitterade avgivet förslag, skolande detta arbete, i mån de olika häftena utkomma, avgiftsfritt tillställas de riksdagens ledamöter, som därom framställa begäran, samt i övrigt hållas till försäljning till det antal exemplar, fullmäktige äga bestämma;

e) utgifterna, enligt 1914 års senare lagtima riksdags beslut, för tryckning i en upplaga av sexhundra exemplar av konstitutionsutskottets protokoll under riksdagarna 1810, 1812 och 1815;

f) ett belopp av förslagsvis 30,000 kronor att enligt 1920 års riksdags beslut, utöver det år 1917 för ändamålet beviljade anslag, användas för utarbetande av ett fullständigt personregister till riksdagens protokoll för tiden 1809—1866;

g) kostnaden, enligt 1918 års lagtima riksdags beslut, för utarbetande och tryckning i en upplaga av högst 800 exemplar av ett fullständigt person- och sakregister till riksdagens protokoll med bihang för åren 1911—1920;

h) kostnaderna för nödiga reparationer och andra arbeten för vederbörligt underhåll och tillsyn av den för riksdagens sammankomster avsedda fasta egendom samt för de uti samma egendom befintliga inventariers underhåll och komplettering;

i) kostnaderna för tryckning av justitieombudsmannens och militieombudsmannens ämbetsberättelser;

j) från detta anslag skola utgå pensioner till f. d. befattningshavare vid riksdagen samt till änkor och barn efter sådana befattningshavare.

2. Till avlöningar och pensioner m. m. vid riksgälds- och riksdagsförvaltningen, förslagsanslag, 600,000 kronor.

För användningen av detta anslag gälla följande bestämmelser:

a) arvode till fullmäktig i riksgäldskontoret skall utgå med 4,000 kronor om året. Därutöver skall ordföranden åtnjuta 1,000 kronor, förste deputeraden 10,000 kronor och andre deputeraden 3,000 kronor, allt för år räknat.

Fullmäktig, som ej är bosatt i Stockholm, skall dessutom äga uppbära reseersättning för varje resa, som han efter kallelse till sammanträde företager från sin hemort till sammanträdesorten och åter enligt de grunder, som äro eller varda bestämda för ledamot av riksdagen;

b) vid semester för fullmäktiges deputerade utgår vikariatsersättning enligt bestämmelsen i § 9 av detta reglemente;

c) avlöningen för tjänstinnehavare vid riksgäldskontoret och riksdagens hus utgår enligt det av riksdagen fastställda avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk med därtill hörande tjänsteförteckning och särskilda bestämmelser angående tillämpning av samma reglemente;

d) till arvoden åt icke-ordinarie befattningshavare vid riksgäldskontoret samt till belöning för extra arbeten inom kontoret ävensom till arvoden åt icke-ordinarie personal vid riksdagens hus äga fullmäktige använda ett förslagsanslag av 70,000 kronor;

e) från detta anslag skola utgå ersättningsbelopp, som jämlikt bestämmelse i § 76 här nedan kunna komma att vid skada till följd av olycksfall i arbete utbetalas till personalen vid riksgäldskontoret, riksdagsbiblioteket och riksdagens hus;

f) såsom begravningshjälp eller annat tillfälligt understöd för stärb-

husen efter avlidna, obemedlade tjänstemän och vaktbetjante vid riksgäldskontoret och f. d. generalassistentkontoret äga fullmäktige att under loppet av varje år disponera en summa av högst 500 kronor;

g) från ifrågavarande anslag skola vidare utgå pensioner till förutvarande tjänstinnehavare vid riksgäldskontoret och riksdagens hus;

h) därest änke- och pupillkassans vid riksgäldskontoret för helt år avslutade och vederbörligen granskade räkenskaper skulle visa, att kassans inkomster under året understigit de utbetalningar, som därunder ålegat kassan, må den sålunda uppkomna bristen gottgöras inom ett belopp av högst 2,250 kronor för året, dock under förbehåll, att vad utav denna anslagssumma för ett år ej behövt användas icke får för ett annat år av kassan tillgodonjutas, och under villkor, att delägarnas bidrag under tiden utgå utan förminskning av deras uti det för kassan nu gällande reglemente bestämda belopp, samt att pensionerna för änkor och barn efter tjänstemän och vaktmästare vid riksgäldskontoret och f. d. generalassistentkontoret ej få höjas utöver de belopp, varmed de enligt kassadelägarnas den 10 maj 1919 fattade, av fullmäktige i riksgäldskontoret fastställda beslut skola utgå.

3. Till kostnader för riksdagsbiblioteket, 81,000 kronor.

För användningen av detta anslag gälla följande bestämmelser:

a) arvode till ledamot i bibliotekets styrelse skall utgå med 500 kronor om året;

b) avlöningen för tjänstinnehavare vid biblioteket utgår enligt det av riksdagen fastställda avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk med därtill hörande tjänsteförteckning och särskilda bestämmelser angående tillämpning av samma reglemente;

c) från ifrågavarande anslag skola vidare utgå pensioner till förutvarande tjänstinnehavare vid biblioteket;

d) till arvoden åt extra biträden, vikariatsersättning och expenser vid biblioteket äger dess styrelse använda ett förslagsanslag av 12,000 kronor årligen;

e) till komplettering och utvidgning av biblioteket samt därmed förenade utgifter har riksdagen anvisat ett reservationsanslag av 15,000 kronor årligen att utgå från och med år 1920;

f) för bindning av svensk officiell statistik och kommittébetänkanden i biblioteket har 1920 års riksdag anvisat ett reservationsanslag av 12,000 kronor att utgå med 4,000 kronor för vart och ett av åren 1920—1922.

4. Till kontorsexpenser, inlösningsprovisioner och andra omkostnader för statsskulden, förslagsanslag, 300,000 kronor.

Från detta anslag skola utgå:

a) riksgäldskontorets kontorsexpenser, såsom utgifter för städning, anskaffning av inventarier och förbrukningsartiklar, underhåll av inventarier, belysning, bidrag till anordnande av frukostservering för riksgäldskontorets personal ävensom resekostnadsersättning och kostnader för uniformsbeklädnad m. m.;

b) utgifter för inköp av obligationspapper, tryckning av obligationer m. m. samt inlösningsprovisioner.

5. Till avlöningar, resekostnader och expenser för justitieombudsmannen och hans expedition, förslagsanslag, 75,000 kronor.

Beträffande detta anslag har riksdagen fastställt följande villkor:

1:o a) att justitieombudsmannens arvode är bestämt till 17,040 kronor för år;

b) att arvodet må uppbäras för den tid, justitieombudsmannen utövar sitt ämbete eller åtnjuter semester, men att för tid, varunder justitieombudsmannen är av sjukdom hindrad att utöva ämbetet, han skall vidkännas ett tjänstledighetsavdrag av 14 kronor för dag, samt att för sådan tid, varunder justitieombudsmannen av annan anledning än semester eller sjukdom icke bestrider ämbetet han må kunna enligt bestämmande av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret förpliktas att av arvodet avstå vad i varje fall prövas skäligt;

c) att justitieombudsmannen, därest han förut innehar tjänst å rikets stat, skall vara skyldig att frånträda den därmed förenade löneinkomst, så länge han uppbär justitieombudsmans avlöning; och

d) att justitieombudsman, som vid ämbetets tillträde icke är bosatt i huvudstaden, må äga att utöver den fastställda avlöningen uppbära flyttningshjälp med 1,500 kronor;

2:o a) att tjänstgöringsarvodet för justitieombudsmannens ersättare skall utgå efter 17,040 kronor för helt år räknat;

b) att justitieombudsmannens ersättare skall, därest han innehar tjänst å rikets stat, vara skyldig att frånträda den därmed förenade löneinkomst för den tid, för vilken han uppbär nämnda tjänstgöringsarvode; och

c) att justitieombudsmannens ersättare må, därest han vid inträde i utövning av justitieombudsmansämbetet icke är bosatt i huvudstaden, äga att för resa från boningsorten till huvudstaden och åter uppbära särskild resekostnads- och traktamentsersättning;

3:o) a) att avlöningen för byråchefen vid justitieombudsmansexpeditionen är bestämd att från och med år 1922 utgå med samma belopp och efter samma grunder, som enligt avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk gälla för befattningshavare i 20:e lönegraden;

b) att, därest byråchefen förut innehar tjänst på rikets stat, samma villkor och förbehåll skola vid uppbärandet av ovanberörda avlöning iakttagas, som äro stadgade i avseende på utbetalningen av justitieombudsmansavlöningen i enahanda fall;

c) att för åtnjutande av de avlöningsförmåner, vilka tillkomma byråchefen, skola i övrigt i tillämpliga delar, efter justitieombudsmannens beprövande, gälla samma villkor och bestämmelser, som äro eller bliva stadgade med avseende å de expeditionssekreteraren hos justitiekanslersämbetet tillkommande avlöningsförmåner;

4:o) att avlöningen för övriga tjänstinnhavare vid justitieombudsmansexpeditionen utgår enligt det av riksdagen fastställda avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk med därtill hörande tjänsteförteckning och särskilda bestämmelser angående tillämpningen av samma reglemente;

5:o) att från ifrågavarande anslag skola utgå de pensioner, som beviljats förutvarande tjänstinnhavare vid justitieombudsmansexpeditionen;

6:o) att ett årligt anslag av 10,000 kronor må av justitieombudsmannen från och med år 1922, emot behörig redovisning, användas till bestridande av expenser för justitieombudsmannens och tryckfrihetskommitterades expedition, vikariatsersättning m. m.,

7:o) att till kostnader för justitieombudsmannens ämbetsresor må från och med år 1921, på hans rekvisition och mot därför inom varje års utgång avgivande redovisning, förskottsvis utbetalas ett belopp av 4,000 kronor årligen.

Vidare må, enligt 1907 års riksdags beslut, av detta anslag utgå kostnaderna för utarbetandet av en historik över justitieombudsmansämbetets förvaltning under det första seklet av detta ämbetes tillvaro, för vilket ändamål må till justitieombudsmannen, på dennes rekvisition och emot framdeles skeende redovisning, förskottsvis utbetalas ett belopp av högst 20,000 kronor.

1921 års riksdag har medgivit justitieombudsmannen att av ifrågavarande förslagsanslag emot behörig redovisning använda under år 1921 ej mindre ett belopp av 7,875 kronor 24 öre till täckande av uppkomna flyttningskostnader m. m. än även ett belopp av högst 4,500 kronor till bestridande av kostnader för uppvärmning av justitieombudsmansexpeditionens lokaler samt telefonabonnemang under åren 1920 och 1921.

6. *Till avlöningar, resekostnader och expenser m. m. för militieombudsmannen och hans expedition, förslagsanslag, 80,000 kronor.*

Beträffande detta anslag har riksdagen fastställt följande villkor:

1:o) a) att militieombudsmannens arvode är bestämt till 17,040 kronor för år;

b) att arvodet må uppbäras för den tid, militieombudsmannen utövar sitt ämbete eller åtnjuter semester, men att för tid, varunder militieombudsmannen är av sjukdom hindrad att utöva ämbetet, han skall vidkännas ett tjänstledighetsavdrag av 14 kronor för dag, samt att för sådan tid, varunder militieombudsmannen av annan anledning än semester eller sjukdom icke bestrider ämbetet, han må kunna enligt bestämmande av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret förpliktas att av arvodet avstå vad i varje fall prövas skäligt;

c) att militieombudsmannen, därest han förut innehar tjänst å rikets stat, skall vara skyldig att frånträda den därmed förenade löneinkomst, så länge han uppbär militieombudsmannens avlöning; och

d) att militieombudsman, som vid ämbetets tillträde icke är bosatt i huvudstaden, må äga att utöver den fastställda avlöningen uppbära flyttningshjälp med 1,500 kronor;

2:o) a) att tjänstgöringsarvodet för militieombudsmannens ersättare skall utgå efter 17,040 kronor för helt år räknat;

b) att militieombudsmannens ersättare skall, därest han innehar tjänst å rikets stat, vara skyldig att frånträda den därmed förenade löneinkomst för den tid, för vilken han uppbär nämnda tjänstgöringsarvode; och

c) att militieombudsmannens ersättare må, därest han vid inträde i utövning av militieombudsmansämbetet icke är bosatt i huvudstaden, äga att för resa från boningsorten till huvudstaden och åter uppbära särskild resekostnads- och traktamentsersättning;

3:o) a) att avlöningen för byråchefen vid militieombudsmansexpeditionen är bestämd att från och med år 1922 utgå med samma belopp och efter samma grunder, som enligt avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk gälla för befattningshavare i 20:e lönegraden;

b) att, därest byråchefen förut innehar tjänst på rikets stat, samma villkor och förbehåll skola vid uppberandet av ovanberörda avlöning iakttagas, som äro stadgade i avseende på utbetalningen av militieombudsman-avlöningen i enahanda fall;

c) att för åtnjutande av de avlöningsförmåner, vilka tillkomma byråchefen, skola i övrigt i tillämpliga delar, efter militieombudsmannens beprö-

vande, gälla samma villkor och bestämmelser, som äro eller bliva stadgade med avseende å de expeditionssekreteraren hos justitiekanslersämbetet tillkommande avlöningsförmåner;

4:o) att avlöningen för övriga tjänst innehavare vid militieombudsmansexpeditionen utgår enligt det av riksdagen fastställda avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk med därtill hörande tjänsteförteckning och särskilda bestämmelser angående tillämpningen av samma reglemente;

5:o) att ett årligt anslag av 9,800 kronor må från och med år 1921, emot behörig redovisning användas till bestridande av expenser för militieombudsmannens expedition, vikariatsersättning m. m.;

6:o) att till bestridande av kostnaden för militieombudsmannens ämbetsresor må på hans rekvisition och mot redovisning, som avgives inom varje års utgång, förskottsvis utbetalas, 8,000 kronor;

7:o) att till bestridande av kostnaden för hyra för lokal åt militieombudsmansexpeditionen ävensom lokalens uppvärmning må användas ett förslagsanslag av 3,000 kronor för år; och har riksdagen uppdragit åt fullmäktige att ombesörja förhyrandet av lämplig lokal för nämnda expedition;

8:o) att, därest ombyte av lokal för militieombudsmannens expedition ifrågakommer, erforderligt belopp må av riksgäldskontoret utbetalas till bestridande av uppkommande flyttningskostnad.

1921 års riksdag har medgivit militieombudsmannen att av ifrågavarande förslagsanslag under år 1921 använda, utöver förut anvisade belopp, ytterligare 1,000 kronor för fyllnad av det för samma år anvisade anslag till bestridande av expenser för militieombudsmannens expedition, vikariatsersättning m. m.

Riksdagen har år 1921

1:o) *dels* medgivit, att dyrtidstillägg må utgå till befattningshavare vid riksgäldskontoret och riksdagens hus enligt de grunder, som av riksdagen godkänts för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst och i övrigt angivits i bankoutskottets utlåtande nr 66, *dels ock* bemyndigat fullmäktige i riksgäldskontoret att för ifrågavarande ändamål av förslagsanslaget till avlöningar och pensioner m. m. vid riksgälds- och riksdagsförvaltningen använda erforderligt belopp;

2:o) *dels* medgivit, att dyrtidstillägg må utgå till befattningshavare vid riksdagsbiblioteket enligt de i mom. 1:o) här ovan angivna grunder, *dels*

ock bemyndigat styrelsen för riksdagsbiblioteket att för ifrågavarande ändamål av förslagsanslagen till avlöningar, arvoden m. m. till styrelsen och ordinarie befattningshavare samt arvoden åt extra biträden, vikariatsersättningar och expenser använda erforderligt belopp;

3:o) *dels* medgivit, att dyrtidstillägg må utgå till justitieombudsmannen och befattningshavare vid justitieombudsmannens expedition enligt de i mom. 1:o) här ovan angivna grunder, *dels ock* bemyndigat justitieombudsmannen att för ifrågavarande ändamål av förslagsanslaget till avlöningar, resekostnader och expenser för justitieombudsmannen och hans expedition använda erforderligt belopp; samt

4:o) *dels* medgivit, att dyrtidstillägg må utgå till militieombudsmannen och befattningshavare vid militieombudsmannens expedition enligt de i mom. 1:o) här ovan angivna grunder, *dels ock* bemyndigat militieombudsmannen att för ifrågavarande ändamål av förslagsanslaget till avlöningar, resekostnader och expenser m. m. för militieombudsmannen och hans expedition använda erforderligt belopp;

5:o) *dels* medgivit, att dyrtidstillägg må från och med den 1 juli 1921 utgå till pensionerade f. d. befattningshavare vid riksdagen, riksgäldskontoret, riksdagens hus, riksdagsbiblioteket samt justitieombudsmannens och militieombudsmannens expeditioner enligt de grunder, som finnas angivna i bankoutskottets utlåtande nr 57, *dels ock* bemyndigat fullmäktige i riksgäldskontoret att för ifrågavarande ändamål av förslagsanslaget till avlöningar och pensioner m. m. vid riksgälds- och riksdagsförvaltningen använda erforderligt belopp;

6:o) *dels* medgivit, att dyrtidstillägg må från och med den 1 juli 1921 utgå till änkor och barn, som åtnjuta pension från riksgäldskontorets änke- och pupillkassa samt till å riksgäldskontorets pensionsstat uppförda änkorna Anna Amalia Sandström och Hedvig Axelina Gottfrida Olivia Levin, enligt de grunder, som finnas angivna i bankoutskottets utlåtande nr 58, *dels ock* bemyndigat fullmäktige i riksgäldskontoret att för ifrågavarande ändamål av förslagsanslaget till avlöningar och pensioner m. m. vid riksgälds- och riksdagsförvaltningen använda erforderligt belopp;

7:o) *dels* beslutat, att dyrtidstillägg skall utgå till de hos riksdagens kamrar, ständiga och tillfälliga utskott samt kansli anställda tjänstemän och vaktbetjänte i enlighet med de grunder, som finnas angivna i bankoutskottets utlåtande nr 40.

Vidare har riksdagen år 1921 medgivit att tillfällig löneförbättring må under år 1921 utgå vid vissa befattningar vid riksdagens verk och

myndigheter i enlighet med ett i bankoutskottets utlåtande nr 72 intaget förslag;

samt bemyndigat

dels fullmäktige i riksgäldskontoret att för ifrågavarande ändamål av förslagsanslaget till avlöningar och pensioner m. m. vid riksgälds- och riksdagsförvaltningen använda erforderligt belopp;

dels styrelsen för riksdagsbiblioteket att för ändamålet av förslagsanslaget till avlöningar, arvoden m. m. till styrelsen och ordinarie befattningshavare använda erforderligt belopp;

dels justitieombudsmannen att för ifrågavarande ändamål av förslagsanslaget till avlöningar, resekostnader och expenser för justitieombudsmannen och hans expedition använda erforderligt belopp;

dels ock militieombudsmannen att för ifrågavarande ändamål av förslagsanslaget till avlöningar, resekostnader och expenser för militieombudsmannen och hans expedition använda erforderligt belopp.

§ 33.

De anslag, som finnas i riksstaten för år 1922 uppförda under anslagsgrupperna »*Räntor å statskulden m. m.*» och »*Avbetalning å statskulden*» och vilka skola täckas av de allmänna statsinkomsterna, äger riksgäldskontoret att i mån av behov direkt draga å statsverkets giroräkning i riksbanken samt tillgodoföra fonden för annuitetslikvider.

De i riksstaten för år 1922 samt i tilläggsstaten till riksstaten för år 1921 uppförda anslagen »*Återbetalning av tillfälliga lånemedel*» stå därjämte till riksgäldskontorets förfogande för därmed avsett ändamål.

§ 34.

Riksdagen har bemyndigat riksgäldskontoret att för svenska statens räkning upplåna:

dels 80,633,900 kronor, utgörande de i riksstaten för år 1922 uppförda anslag, vilka skola täckas av lånemedel,

dels 62,008,780 kronor, utgörande de i tilläggsstaten till riksstaten för år 1921 uppförda anslag, vilka likaledes skola utgå av lånemedel,

dels ock 154,955,000 kronor, utgörande återstoden av de belopp, som riksgäldskontoret på grund av riksdagens till och med år 1920 fattade beslut skall anskaffa genom upplåning.

Det åligger riksgäldskontoret att enligt Kungl. Maj:ts disposition utbetala de anslag, som av riksdagen anvisats att utgå av lånemedel.

§ 35.

De i nästföregående paragraf omförmälda anslag skola av riksgäldskontoret, i mån av rekvisition, utbetalas medelst insättning i riksbanken, vad statskontoret beträffar, å statsverkets giroräkning med angivande att insättningen sker för statskontorets räkning, och vad angår övriga ämbetsverk å resp. verks giroräkning i riksbanken. Samtidigt med insättningen skola medlen, jämte bifogande av riksbankens attest å insättningen, inreverseras till vederbörande verk. I riksgäldskontorets räkenskaper skola dessa medel uppdebiteras å kontot för riksstatens inkomsttitel: »Lånemedel» och avföras å konto för riksstatens vederbörande utgifttitel.

§ 36.

De anslag, som av riksdagen anvisas till allmänna järnvägslånefonden och fonden för bibanor inom vissa delar av riket, skola av riksgäldskontoret redovisas såsom reservationsanslag.

§ 37.

Uttagning enligt detta reglemente av medel å statsverkets giroräkning i riksbanken skall ske genom checkar, underskrivna av en bland fullmäktige samt kontrasignerade av riksgäldskommissarien och en annan tjänstinnehavare i riksgäldskontoret; och skola i övrigt iakttagas föreskrifterna i kungörelsen den 10 december 1909 angående statsverkets giroräkning i riksbanken.

På riksgäldskontoret anvisade kreditiv.

§ 38.

Till följd av stadgandet i § 63 regeringsformen har riksdagen anslagit och till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat en kreditivsumma av 15,000,000 kronor, för att vid infallande krig av Konungen lyftas, sedan han statsrådet in pleno hört och riksdagen sammankallat. Riksdagens å denna summa utfärdade förseglade anordning får ej förr brytas eller summan av fullmäktige utbetalas, än sedan riksdagskallelsen blivit i allmänna tidningarna kungjord.

§ 39.

Den kreditivsumma, som, enligt ovan åberopade grundlagsstadgande, bör å riksgäldskontoret anvisas för att, på sätt detsamma innehåller, under

tiden mellan innevarande och nästkommande riksdag vara tillgänglig, då Konungen till rikets försvar eller andra högst viktiga och angelägna ändamål, sedan hela statsrådets tankar däröver blivit inhämtade, finner den vara oundgängligen nödig, har riksdagen fastställt till 15,000,000 kronor.

Huvudbok och medelsredovisning.

§ 40.

Över riksgäldskontorets samtliga tillgångar och skulder samt inkomster och utgifter uppgöres och avslutas för varje år en fullständig huvudbok, vilken skall inom den 1 mars året näst efter det, vilket densamma omfattar, vara avslutad samt före den 1 därpå följande april behörigen granskad.

Riksgäldskontorets huvudbok bör vid lämpliga tider hållas riksräkenskapsverket till handa, på det att riksgäldskontorets räkenskaper må kunna i nödiga delar intagas i rikshuvudboken.

Tillika skall det åligga vederbörande tjänsteman hos riksgäldskontoret att till riksräkenskapsverket för varje månad före den 15 i därpå följande månad avlämna fullständiga räkenskapsuppgifter enligt fastställda formulär angående riksgäldskontorets rörelse under månaden samt uppgift å befintlig kassabehållning vid månadens början och slut.

§ 41.

Senast vid utgången av april månad varje år bör, till upplysning för allmänheten om riksgäldskontorets ställning, utgivas en årsbok, innefattande bland annat redogörelse för riksgäldskontorets verksamhet under det näst föregående räkenskapsåret, och böra i årsboken införas för ändamålet lämpade utdrag av detta verks räkenskaper för samma år.

Angående fullmäktiges sammankomster.

§ 42.

Fullmäktige sammanträda en gång i varje vecka å tid, som av dem bestämmes. Därjämte böra, då ärendenas beskaffenhet och oavbrutna gång sådant fordra, särskilda sammankomster hållas å tid, som ordföranden bestämmer. Vid varje sammankomst skall protokoll föras.

§ 43.

Med undantag av de enligt § 9 åt vissa deputerade uppdragna bestyr och åligganden böra alla fullmäktiges behandling tillhörande mål inför fullmäktige vid deras sammankomster föredragas och få endast där avgöras.

§ 44.

Åstundar fullmäktig att under längre eller kortare tid från staden avresa, bör han sådant förut vid sammankomst eller hos ordföranden anmäla samt då tillika uppgiva tiden för sin frånvaro.

§ 45.

Är fullmäktig, som icke, på sätt i näst ovanstående paragraf föreskrives, till erhållande av ledighet sig anmält, genom opasslighet eller enskilda angelägenheter hindrad att sammankomst bevista, bör han sitt förfall varje gång tillkännagiva.

§ 46.

Vid sammankomst skola minst fem fullmäktige vara tillstädes; dock må ärenden, som ej tåla uppskov, avgöras av allenast fyra fullmäktige, därest de äro om beslutet ense. Frågor om låns upptagande, de i regeringsformen omförmälda kreditivs utbetalning eller andra ärenden av mera allmän vikt få icke avgöras, ej heller tjänster tillsättas eller pensioner beviljas, såvida icke minst fem fullmäktige äro närvarande.

§ 47.

Fullmäktige vare ej tillåtet att företaga någon överläggning i närvaro av Konungens ombud, ifall det, utan att av fullmäktige därom vara anmodat, skulle vid deras sammankomst sig infinna.

§ 48.

Yppas under fullmäktiges överläggningar skiljaktighet i meningarna, böra samtliga närvarande fullmäktige till protokollet avgiva sina röster, vilka per capita beräknas. Därest flera skiljaktiga meningar yttras, böra de sinsemellan närmast överensstämmande, såvitt möjligt är, sammanjämkas. Då ett lika antal röster utfaller för vardera meningen, är ordförandens röst avgörande. Den vid sammankomst närvarande fullmäktig,

som sin röst ej särskilt avgiver eller, efter börjad överläggning om ett föredraget ämne, sig avlägsnat, anses hava det då fattade beslutet biträtt.

Sluten omröstning må endast företagas vid val till sådana befattningar, därtill någon bland fullmäktige kan utses.

§ 49.

Över fullmäktiges beslut i mål, som röra riksgäldskontorets tjänstemän eller andra enskilda personer, äger den eller de, på vilkas rätt och bästa dessa beslut kunna inverka, att hos bankoutskottet anföra besvär, därvid klaganden dock, såvida besvären skola till prövning upptagas, bör inom trettio dagar efter bevisligen erhållen del av det meddelade beslutet sitt missnöje däremot hos fullmäktige skriftligen anmäla; varjämte det, vid enahanda äventyr, åligger honom att senast en månad före riksdagens början sina besvär ingiva till fullmäktige, av vilka desamma, jämte utlåtande däröver, till bankoutskottet överlämnas.

Besvär över fullmäktiges nyss före eller under riksdagens sammanvaro i dylika mål meddelade beslut böra inom fjorton dagar efter delfäendet, den dagen likväl oräknad, omedelbarligen av vederbörande till bankoutskottet inlämnas.

Angående fullmäktige tillhörande särskilda åligganden och uppdrag.

§ 50.

Fullmäktige skola minst en gång varje år genomgå och inventera de obligationer, skuldförbindelser och övriga värdehandlingar, som antingen tillhöra riksgäldskontoret eller där förvaras för annans räkning. Fullmäktige böra jämväl en gång årligen granska ombudsmannens diarium.

§ 51.

En gång varje år böra fullmäktige anställa besiktning å riksdagens hus, vilket står under deras vård och inseende.

Dessutom har riksdagen uppdragit åt fullmäktige att låta tillse, det icke allenast värde å de inom riksdagens hus befintliga möbler och andra inventarier finnes uti inventarieförteckningen upptaget, utan ock att inköpspris på de möbler och inventarier, som hädanefter anskaffas, uti inventarieförteckningen utsattes, jämte tiden, då inköpet ägt rum, ävensom att, vid

skeende kasseringar av obrukbara eller obehövlige inventarier, desamma varda utur inventarieförteckningen avförda, med anteckning av det pris, vartill desamma vid möjligen skeende försäljning blivit föryttrade.

§ 52.

Under de tider, då riksdagen icke är församlad, må lediga rum och lägenheter inom riksdagens hus av fullmäktige hyresfritt upplåtas för tillfälligt begagnande ej allenast av de kommittéer och revisioner, som kunna varda av Kungl. Maj:t sammankallade och för vilkas sammanträden erforderliga lokaler inom kronans hus här i huvudstaden icke finnas att tillgå, utan även av allmänna ämbetsmyndigheter, som antingen av särskild anledning icke kunna för någon tid begagna åt dem anvisade ämbetsrum eller också sakna egen lokal, ävensom för andra, allmänt gagn avseende ändamål; ägande fullmäktige vid varje sådan upplåtelse föreskriva de villkor, som fullmäktige för de upplåtna rummens samt möblernas och inventariernas noggranna och omsorgsfulla vårdande finna nödvändiga. Dylik upplåtelse bör alltid upphöra så tidigt före riksdagens sammankomst, att rummen och inventarierna därförinnan kunna vara försatta i ordnat och fullständigt skick samt, om så erfordras, reparerade.

§ 53.

Fullmäktige i riksgäldskontoret äga att förvalta den jämlikt beslut vid 1888 års riksdag bildade byggnadsfonden för riksdags- och riksbankshus.

Gemensamt med fullmäktige i riksbanken äga fullmäktige i riksgäldskontoret att vidtaga de åtgärder, som erfordras för utförande av riksdagens beslut i fråga om nya byggnader för riksdagen m. m. och riksbanken, allt i överensstämmelse med de närmare föreskrifter, som i särskilda skrivelser av den 11 och 12 maj 1888 samt den 6 april 1906 blivit av riksdagen meddelade.

§ 54.

Då revisorerna över stats-, banko- och riksgäldsverken sammanträda, skola fullmäktige till dem avgiva berättelse om riksgäldskontorets ställning och förvaltning under den tid, som revisorernas granskning kommer att omfatta.

Dessutom skola fullmäktige vid nästa riksdags början till riksdagen avgiva och till bankoutskottet avlämna berättelse för hela den tid, som förflutit, sedan fullmäktiges berättelse till nuvarande riksdag avgavs.

§ 55.

Fullmäktige böra varje år till riksdagens revisorers första sammanträde, som skall äga rum i riksdagens hus i Stockholm den 1 oktober eller, om helgdag då inträffar, dagen därefter, utfärda kallelse genom kungörelse i tidningar.

Därest revisor, sedan lagtida riksdag är avslutad och innan revisorerna sammanträtt, hos fullmäktige anmäler hinder att delta i revisionen, skola fullmäktige ofördröjligen inkalla den närmast i ordningen varande suppleanten. På enahanda sätt förfares, då hinder anmäles av inkallad suppleant.

§ 56.

Efter varje revisions slut skola fullmäktige föranstalta om tryckning av revisorernas över revisionen av statsverket och riksgäldskontoret avgivna och fullmäktige tillställda berättelser jämte därtill hörande förklaringar, vilka handlingar även genom fullmäktiges försorg böra till näst sammanträdande riksdag och revisorer överlämnas.

Prenumerant å allmänna tidningarna ävensom kommun, som utan erläggande av prenumerationsavgift men mot stadgad postbefordringsavgift erhåller nämnda tidningar, må efter rekvisition hos fullmäktige i mån av tillgång få ett exemplar av ifrågavarande berättelser sig tillsänt.

§ 57.

Före nästkommande riksdags början böra fullmäktige:

a) föranstalta om upphandling av det för tryckningen av riksdagens protokoll med därtill hörande bihang under samma riksdag erforderliga papper och, med behörigt iakttagande av de i sådant avseende meddelade föreskrifter, låta upprätta kontrakt angående verkställighet av såväl protokollets som bihangets tryckning;

b) upprätta kontrakt om tillhandahållande, under riksdagens lopp, av de skrivmaterialier och övriga effekter, som för riksdagens behov kunde erfordras; samt

c) låta komplettera och iståndsätta inventariépärsedlarna i riksdagens hus.

Vid verkställigheten härav iakttages, att anbud, genom kungörelser i allmänna tidningarna, infordras av dem, som kunna vara hugade att tillhandahålla och leverera berörda effekter eller besörja omförmälda tryckningsmed flera arbeten.

För övrigt äga fullmäktige att utse någon bland riksgäldskontorets tjänstemän, som bör ej allenast före och under riksdagen mottaga, vårda och efter vederbörliga rekvisitioner utlämna de upphandlade effekterna samt ombesörja de under riksdagens fortgång ifrågakommande ytterligare uppköp, äfvensom erforderliga reparationer å inventariepersedlarna, utan ock vid varje kalenderårs slut upprätta och avgiva fullständig redovisning för alla dessa av honom mottagna effekter.

§ 58.

Fullmäktige böra genom i riksgäldskontoret anställd tjänsteman emottaga, vårda, utdela och redovisa ej mindre de från trycket utgivna riksdagsprotokoll jämte därtill hörande bihang än även andra tryckta handlingar, som till riksgäldskontoret för förvaring och framtida utdelning enligt gällande bestämmelser avlämnas.

Beträffande försäljningen av och prenumerationen å riksdagstrycket från och med år 1921 gälla följande av riksdagen år 1920 fastställda bestämmelser:

a) att försäljningspriset skall, med nedan angivna undantag, utgöra 8 öre för ark (om 16 sidor) av kamrarnas protokoll och 4 öre för ark (om 8 sidor) av bihanget till protokollen;

b) att statsverkspropositionen eller delar därav ävensom Kungl. Maj:ts proposition angående tilläggsstat till riksstaten skola försälas till ett pris av 2 öre för 8-sidigt ark;

c) att, då hel årgång av riksdagstrycket vid lagtima riksdag köpes, priset därför skall beräknas till 150 kronor för bundet exemplar; samt

d) att prenumerationsavgiften för riksdagstrycket vid lagtima riksdag skall utgöra 6 kronor för vardera kammarens protokoll och 18 kronor för bihanget; varjämte, då prenumeration sker hos postverket, prenumerant har att erlægga stadgad postbefordringsavgift.

Riksdagen har år 1920 uppdragit åt fullmäktige att, med beaktande av i bankoutskottets utlåtande nr 75 angivna synpunkter, vidtaga de på fullmäktige ankommande åtgärder, som må anses erforderliga för nedbringande av kostnaderna för riksdagstrycket.

§ 59.

Som, enligt de av Kungl. Maj:t för Strömsholms nya kanalbolag den 27 april 1894 fastställda regler, kanaldirektionens förvaltning och kanalverkets räkenskaper skola årligen granskas utav två revisorer, av vilka den

ene bör utses av fullmäktige i riksgäldskontoret, så skola fullmäktige för varje revision välja en person att uti berörda revisionsförrättning deltaga. Jämväl skola fullmäktige, i enlighet med den av Kungl. Maj:t för Kinda kanals aktiebolag den 4 september 1874 fastställda bolagsordning, årligen utse en revisor att granska detta bolags förvaltning och räkenskaper.

§ 60.

Sedan styrelse- och revisionsberättelser rörande de bolag, vilka innehava statslån för anläggning av enskilda järnvägar, blivit av statens ombud i bolagens revision insända till kommunikationsdepartementet och därifrån överlämnade till riksgäldskontoret, böra fullmäktige, efter verkställd granskning av dessa berättelser, taga under övervägande, huruvida särskilda åtgärder erfordras för bevarande av riksgäldskontorets rätt och säkerhet för de utgivna lånens fortsatta likviderande.

§ 61.

Uti styrelsen för Sveriges allmänna hypoteksbank bör en ledamot, som skall vara vice ordförande, utses av fullmäktige i riksgäldskontoret. Likaså utses av fullmäktige till deltagande i den årliga revisionen av hypoteksbankens förvaltning och räkenskaper en revisor, som vid revisionen förer ordet. Dessutom böra fullmäktige utse ett ombud såväl till den allmänna ordinarie sammankomst, som mellan hypoteksbankens delägare skall äga rum varje år efter avslutad revision, som till allmän extra ordinarie sammankomst.

§ 62.

Det tillkommer fullmäktige i riksgäldskontoret att i styrelsen för Konungariket Sveriges stadshypotekskassa utse dels en ledamot, vilken skall vara vice ordförande, dels en suppleant för vice ordföranden. Likaså tillkommer det fullmäktige att utse en revisor för deltagande i den årliga revisionen av nämnda styrelses förvaltning och hypotekskassans räkenskaper.

§ 63.

Fullmäktige i riksgäldskontoret skola bland sig utse en ledamot i postsparbankens styrelse.

Vidare skola fullmäktige utse en ledamot i styrelsen för Svenska kronkreditaktiebolaget jämte suppleant för denne.

§ 64.

Gemensamt med fullmäktige i riksbanken skola riksgäldskontorets fullmäktige:

a) avgiva sitt underdåniga yttrande och råd till Kungl. Maj:t i fråga om den ort, där riksdag bör samlas, i de fall, då fiendens framträngande eller pest eller andra lika viktiga hinder göra riksdags hållande i huvudstaden omöjligt eller för riksdagens frihet och säkerhet vådligt (§ 50 regeringsformen);

b) efter stadgade grunder uppgöra och utfärda ny bevillningsförordning, i den händelse att vid riksdags slut bevillningens hela belopp är bestämt, men kamrarna icke hunnit om fördelningen därav bliva ense (§ 109 regeringsformen);

c) uti justitieombudsmansämbetet eller militieombudsmansämbetet genast insätta den man, som blivit utsedd till efterträdare, ifall ombudsman mellan riksdagarna avsäger sig det erhållna förtroendet eller med döden avgår, ävensom utvälja annan behörig man i stället för ombudsmans utsedde efterträdare, därest även han mellan riksdagarna avsäger sig förtroendet eller i ombudsmansämbete insättes eller med döden avgår (§ 98 regeringsformen);

d) för framtida uppsikten och kontrollen över Göta kanals vidmakthållande utse och välja ej mindre en person för att såsom ledamot å bankens och riksgäldskontorets vägnar inträda i direktionen över nämnda kanal, än ock ett ombud att å samma verks vägnar deltaga i revisionerna av kanalens räkenskaper; skolande valet till ledamot i direktionen förnyas varje år, och till ombud vid revisionerna före desammas början; dock må förut härtill utsedda personer kunna återväljas.

Vid fullmäktiges i banken och riksgäldskontoret gemensamma sammanträden böra, såvitt beslut skall kunna fattas, minst fem av fullmäktige i vardera verket vara tillstädes.

§ 65.

Vid de tillfällen, då riksdagsmäns fullmakter granskas av chefen för justitiedepartementet eller den person, Konungen i hans ställe förordnat, skola tre bland fullmäktige i riksgäldskontoret vara tillstädes.

Angående avlöningsbesparing, återbesättande av lediga tjänster m. m.

§ 66.

Vid inträffad ledighet av sådan å riksgäldskontorets stat uppförd tjänst, som bör återbesättas, skall, efter avdrag av vad för tjänstens bestridande måst utbetalas, den avlöningsbesparing, vilken uppkommer intill dess efter ansökningstidens förlopp tjänsten blivit i nedan stadgad ordning återbesatt, tillfalla änke- och pupillkassan vid riksgäldskontoret; kommande nämnda kassas rätt till dylik besparing att upphöra, så snart den nytillträdande äger åtnjuta den med tjänsten förenade lönen.

§ 67.

Innan ledig tjänst av fullmäktige återbesättes, skall sådant jämte de med samma tjänst förenade löneförmåner, ävensom tiden, inom vilken sökande äga att sig anmäla, tillkännagivas medelst anslag å vanliga ställen inom riksgäldskontoret. Ansökningstiden bestämmes till minst fjorton dagar från anslaget utfärdande; dock beror av fullmäktige att utsätta ny ansökningstid, därest, inom den först bestämda tiden, någon till tjänstens erhållande fullt skicklig och lämplig sökande sig icke anmält.

§ 68.

För att kunna antagas till tjänsteman vid riksgäldskontoret fordras att hava undergått godkänd avgångsexamen från högre elementarläroverk; dock böra de tjänstemän, som anställas vid fullmäktiges kansli, hava avlagt antingen kansliexamen eller ock juris kandidatexamen; ävensom den, vilken befordras till ombudsmannasysslan, bör hava fullgjort vad författningarna föreskriva i avseende på dem, som i domarevärv må begagnas.

§ 69

Vid lediga tjänsters tillsättande utnämnes bland kompetente sökande den, som fullmäktige, med avseende å vikten och ansvarigheten av de särskilda befattningarna, finna till den lediga tjänsten mest skicklig och passande.

Angående behandlingen av frågor rörande tjänsteförsummelse m. m.

§ 70.

Om någon tjänsteman vid mindre förseelser i tjänsten ej låtit sig rätta av vederbörandes tillsägelser och varningar eller blivit beträdd med vårdslöshet eller försummelse i sin tjänstgöring eller ock i allmänna levernet ådagalagt ett mindre värdigt uppförande, bör han inför fullmäktige tillrättas och varnas. I händelse den, som på detta sätt undergått första varningsgraden, ej därav låter sig rätta, äga fullmäktige att, med avseende å förekommande omständigheter, på längre eller kortare tid suspendera honom från innehavande tjänst, med förlust av hela eller halva lönen, vilken under tiden må i ersättning för tjänstens förrättande användas.

§ 71.

Därest tjänsteman, vilken förut blivit för tjänsteförsummelse eller annat förhållande suspenderad, ånyo gör sig skyldig till dylik förseelse, ankommer på fullmäktige att, efter förseelsens beskaffenhet, antingen ytterligare suspendera honom eller helt och hållet skilja honom från innehavande tjänst och lön. Likaledes beror på fullmäktiges särskilda prövning, huruvida tjänsteman i riksgäldskontoret, som blivit nödsakad till borgenärer avträda sin egendom, må vidare bibehålla och utöva sin beställning.

§ 72.

Tjänsteman, som begått ärerörigt brott eller annan förseelse i eller utom tjänsten av den svåra beskaffenhet, att verkets trygghet eller anseende fordrar hans entledigande, har därigenom gjort sig förlustig sin innehavande tjänst.

§ 73.

Om någon av vaktbetjäningen i sin tjänst varit försumlig eller eljest på ett tadelvärt sätt sig förhållit, må han, efter sig företeende omständigheter, antingen av fullmäktiges deputerade erhålla föreställning eller genast hos fullmäktige anmälas till suspension eller entledigande.

§ 74.

Innan tjänsteman eller vaktmästare varder suspenderad eller skild från tjänsten, bör hans skriftliga förklaring över vad emot honom förekommit

infordras. Fullmäktiges beslut, varigenom tjänsteman suspenderas eller för alltid skiljes från tjänsten, bör jämte hänvisning för besvärs anförande honom skriftligen meddelas. Tjänst, som till följd av sådant beslut blir ledig, får, därest den avsatte tjänstemannen inom föreskriven tid anmält sig ämna samma beslut överklaga, icke återbesättas förr, än besvären blivit av bankoutskottet avgjorda eller den bestämda tiden för besvärens fullföljande försuttits; kommande dock den, som emellertid förordnas till tjänstens bestridande, att de med densamma förenade löneförmåner åtnjuta.

§ 75.

Extra ordinarie tjänsteman eller extra vaktmästare, som utan erhållen tillåtelse eller anmält laga förfall från tjänstgöring uteblivit under trenne eller varandra följande månader, eller vid flera tillfällen undandragit sig att lämna äskat biträde, där han blivit anställd, anses hava förverkat sin rätt att i riksgäldskontoret vidare tjänstgöra. Den extra ordinarie tjänsteman eller extra vaktmästare, som under honom uppdragen tjänstgöring förhållit sig försumligt eller felaktigt och, efter att, på sätt i § 70 stadgas, blivit varnad, sig icke rättat, bör förklaras vara från riksgäldskontoret skild. För övrigt anses den extra ordinarie tjänsteman eller vaktmästare, som begått ärerörigt brott eller annan förbrytelse av svårare beskaffenhet, vara från verket utesluten.

Angående ersättning för olycksfall i arbete.

§ 76.

Vid skada till följd av olycksfall i arbete skall envar, som är anställd vid eller utför arbete för riksgäldskontoret, riksdagsbiblioteket och riksdagens hus och enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete den 17 juni 1916 är att anse såsom arbetare, vara berättigad att, i den mån han eller hon icke på grund av gällande stadganden för ifrågavarande personal kommer i åtnjutande av förmåner, motsvarande nämnda lags bestämmelser, av riksgäldskontoret utfå det felande; och skola vid inträffande olycksfall i arbetet bestämmelserna i samma lag i tillämpliga delar tjäna till efterrättelse.

Vad här ovan är stadgat gäller även beträffande den personal, som är anställd vid eller utför arbete för riksdagen, dess utskott och delegationer samt tryckeriavdelning.

Av 1911 års riksdag meddelade bestämmelser angående låneunderstöd från bibanelånefonden med däri av 1916 års riksdag beslutad ändring.

Riksdagen har år 1911 beslutat att för att underlätta åstadkommandet av bibanor inom västra delarna av Värmlands, Kopparbergs och Jämtlands län samt delar av Bohuslän och Dalsland skall bildas en lånefond av 5,000,000 kronor att avsättas under fem år från och med år 1912 med 1,000,000 kronor årligen, dock så att belopp, som ej blivit till utgående under ett av dessa år anvisat, må för ett efterföljande år av samma femårsperiod disponeras, med rätt för Kungl. Maj:t att från denna fond anvisa statslån till understödjande av nya, ännu ej påbörjade enskilda järnvägsanläggningar, om vilka här är fråga.

1913 års riksdag har beslutat att öka ifrågavarande fond från 5,000,000 kronor till 8,000,000 kronor på det sätt, att under tre år från och med år 1914 avsättas ytterligare 1,000,000 kronor årligen, dock så att belopp, som ej blivit till utgående under ett av dessa år anvisat, må för ett efterföljande år av samma treårsperiod disponeras, med rätt för Kungl. Maj:t att från denna fond anvisa statslån till understödjande av nya, ännu ej påbörjade enskilda järnvägsanläggningar, om vilka här är fråga.

1914 års senare riksdag har beslutat, att ovannämnda fond skall ökas från 8,000,000 kronor till 12,000,000 kronor på det sätt, att under varteråren av åren 1917 och 1918 avsättas ytterligare 2,000,000 kronor, dock så att belopp, som ej blivit till utgående under ett av dessa år anvisat, må för ett efterföljande år disponeras, med rätt för Kungl. Maj:t att från fonden anvisa statslån till understödjande av nya, ännu ej påbörjade enskilda järnvägsanläggningar, om vilka här är fråga.

1915 års riksdag har beslutat, att de avsättningar till ifrågavarande fond, som enligt riksdagens tidigare beslut skolat ske under åren 1916—1918, i stället skola äga rum under åren 1917—1919.

1916 års riksdag har *dels* beslutat att för avsättning till ifrågavarande fond i riksstaten för år 1917 upptaga ett belopp av 1,000,000 kronor; *dels* beslutat att återstoden av det belopp, som enligt riksdagens tidigare beslut skolat avsättas till fonden under år 1917, i stället skall anvisas för år 1920; *dels ock* medgivit, att Kungl. Maj:t må under tiden till och med år 1920 förfoga över samtliga av riksdagen för avsättning till fonden anvisade medel.

1919 års lagtima riksdag har beslutat, att den avsättning till fonden,
Bihang till riksdagens protokoll 1921. 8 saml. 62 häft. (Nr 79). 6

som enligt år 1916 fattat beslut skolat ske under år 1920, i stället skall äga rum under år 1921.

Slutligen har 1920 års riksdag *dels* beslutat, att ovannämnda fond skall ökas från 12,000,000 kronor till 24,000,000 kronor på det sätt, att under år 1921 till fonden avsättes utöver redan beslutat belopp om 1,000,000 kronor, ytterligare 2,400,000 kronor samt under vart och ett av åren 1922—1925*) avsätts likaledes 2,400,000 kronor, med rätt för Kungl. Maj:t att från denna fond anvisa statslån till understödjande av nya, ännu ej påbörjade enskilda järnvägsanläggningar, om vilka här är fråga; *dels* beslutat, att de för åtnjutande av lån från ifrågavarande fond hittills föreskrivna villkor och bestämmelser skola gälla även för lån ur den sålunda ökade fonden; *dels* medgivit, att Kungl. Maj:t må under tiden till och med år 1925 förfoga över samtliga av riksdagen för avsättning till fonden anvisade medel; *dels* ock beslutat att för avsättning till ifrågavarande fond i riksstaten för år 1921 upptaga ett reservationsanslag av 3,400,000 kronor.

För åtnjutande av lån från denna fond har riksdagen fastställt följande villkor och bestämmelser:

1:o) Behovet av banbyggnaden, särskilt dess vikt i nationalekonomiskt hänseende, skall genom tillfredsställande utredning vara ådagalagt.

2:o) Förslaget till banbyggnaden, som bör avse så billig anläggning, som är förenlig med den uppgift banbyggnaden har att fylla, skall vara uppgjort enligt tekniska bestämmelser, som av Kungl. Maj:t godkännas.

3:o) Kostnadsförslaget och de undersökningar, varpå detta grundar sig, skola vara så omsorgsfullt gjorda och så specificerade, att fullständig ledning därav kan erhållas för bedömande av den beräknade kostnadssummans tillräcklighet.

4:o) Kostnadsförslag och arbetsplan skola fastställas av Kungl. Maj:t, som ock närmare bestämmer de ställen, vilka järnväg skall beröra; och är det sökande bolaget skyldigt att gottgöra de särskilda kostnaderna för möjligen erforderliga kontrollundersökningar, besiktningar, extra biträdens användande med mera dylikt, vilka kunna av kostnadsförslagets och arbetsplanens granskning föranledas.

5:o) Det lånesökande bolaget skall för att kunna erhålla statslån vara skyldigt hos Kungl. Maj:t styrka, att det förfogar över ett kapital, som jämte statslånet är fullt tillräckligt till järnvägsanläggningens ut-

*) Riksdagen har år 1921 beslutit, att de avsättningar, som skolat ske under åren 1922—1925, i stället skola äga rum under åren 1923—1926.

förande på sätt arbetsplan och kostnadsförslag innehålla och varav minst så stor del, som motsvarar en fjärdedel av den beräknade anläggningskostnaden, bör utgöras av inbetalt eller tecknat aktiebelopp eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnat tillskott till järnvägsanläggningens utförande.

6:o) Statslånet må utgöra högst tre fjärdedelar av anläggningskostnaden efter det fastställda kostnadsförslaget samt lyftas i mån av arbetets fortgång på sätt och å tider, som Kungl. Maj:t bestämmer, dock med iakttagande därav, att inbetalningarna å den del av anläggningskapitalet, som bör utgöras av aktiekapital eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnat tillskott, skola ske i förhållande till de andelar av lånesumman, som lyftas, och före lyftningen av dessa låneandelar. En femtondel av den beviljade låneförsträckningen skall inestå, till dess besiktning av järnvägsanläggningen blivit i överensstämmelse med § 2 mom. 2 av kungl. kungörelsen den 11 december 1874 angående ordningen för avsyning och besiktning av enskilda järnvägar och deras upplåtande för allmän trafik förrättad samt väg- och vattenbyggnadsstyrelsen meddelat tillstånd till banans öppnande för allmän trafik.

7:o) Med avseende å ifrågakvarande försträckningar skall iakttagas:

att två tredjedelar av det beviljade statslånet skall förräntas och amorteras sålunda,

a) att annuiteten för statslånets återgåldande beräknas till fem och fyra tiondels procent å ursprungliga försträckningsbeloppet, av vilken annuitet först gottgöres ränta efter fem procent å oguldet kapitalbelopp och återstoden utgör avbetalning därå;

b) att beträffande den ränta, som å lyftade lånebelopp upplöper under en tid, omfattande högst fyra år från lyftningsdagarna, men dock ej sträckande sig utöver två år från den dag, då järnvägen enligt Kungl. Maj:ts bestämmande senast skall vara färdig och öppnad för trafik, må medgivas anstånd med betalningen på det sätt, att denna ränta, benämnd anstånds-ränta, genom fortsatt annuitetslikvid erlägges till staten först sedan i stadgad ordning såväl all annan ränta som ock hela lånekapitalet inbetalts;

c) att, så snart ränta, som icke är att hänföra till anstånds-ränta, upplupit å lyftat lånebelopp till och med den datum, som motsvarar den för kapitalavbetalning fastställda, sådan räntas belopp skall inbetalas till staten;

d) att kapitalavbetalning skall genom erläggande av fullständig annuitet vidtaga fyra år efter den dag, då järnvägen enligt Kungl. Maj:ts bestämmande senast skall vara färdig och öppnad för trafik; och

e) att, därest till betalning förfallet belopp icke i föreskriven ordning erlägges, låntagaren skall därå gälda fem och en halv procent ränta, intill dess samma belopp varder behörigen inbetalt;

samt att återstående tredjedel av statslånet skall åtnjutas räntefritt, men amorteras med en annuitet av fem och fyra tiondels procent å nu ifrågavarande del av försträckningsbeloppet, vilken annuitet dock icke skall börja erläggas, förrän 60 år förflutit från det någon del av statslånet blivit lyftad; skolande, därest till betalning förfallet belopp icke i föreskriven ordning erlägges, låntagaren därå gälda fem och en halv procent ränta, intill dess samma belopp varder behörigen inbetalt.*)

8:o) Järnvägsanläggningen med alla därtill hörande byggnader och materiel ävensom all bolagets övriga egendom skall utgöra säkerhet för den av staten lämnade försträckning och staten till säkerhet för sin fordrans utbekommande erhålla inteckning med förmånsrätt framför varje annan fordran i den järnväg, för vars anläggning den ifrågavarande försträckningen beviljats; och bör en tredjedel av det beviljade statslånet innestå, till dess inteckning med ovan stadgad förmånsrätt i bolagets järnväg meddelats för förut lyftade andelar av lånet; varjämte ovanberörda sista tredjedel ej må utbeaktas, förrän inteckning för dess belopp med förmånsrätt framför varje annan fordran än statens blivit i bolagets järnväg behörigen meddelad.

9:o) Kungl. Maj:t skall insätta en med särskild instruktion försedd ledamot i direktionen för varje järnvägsbolag, som innehar lån av staten, och utse en revisor att deltaga uti granskningen av bolagets förvaltning och räkenskaper. Arvode till sålunda utsedd direktör och revisor skall bekostas av bolaget.

10:o) Byggnaden skall utföras under statens kontroll.

11:o) Varje järnvägsbolag, som erhållit statslån, skall vara skyldigt underkasta sig såväl de bestämmelser i fråga om samtrafik, vilka Kungl. Maj:t kan finna gott för bolaget bestämma, som ock i övrigt alla de villkor och kontroller, som av Kungl. Maj:t prövas lämpliga och nödiga.

Av 1916 års riksdag meddelade bestämmelser angående låneunderstöd från järnvägslånefonden.

Till låneunderstöd för enskilda järnvägar har 1916 års riksdag beviljat och ställt till Kungl. Maj:ts förfogande ett anslag av 7,500,000 kronor

*) Mom. 7:o har erhållit sin nuvarande lydelse genom beslut av 1916 års riksdag.

att utgå under fem år från och med år 1917 med 1,500,000 kronor årligen,*) dock så att belopp, som ej blivit till utgående under ett av dessa år anvisat, må för ett efterföljande år av samma femårsperiod disponeras, ägande Kungl. Maj:t att å detta anslag till understödjande av nya, ännu ej påbörjade enskilda järnvägsanläggningar anvisa av Kungl. Maj:t beviljade understödsbelopp att utgå i enlighet med följande villkor och bestämmelser:

1:o) att kostnadsförslag och arbetsplan fastställas av Kungl. Maj:t, som ock närmare bestämmer de ställen, vilka järnväg skall beröra; varande det sökande bolaget skyldigt att gottgöra de särskilda kostnaderna för möjligen erforderliga kontrollundersökningar, besiktningar, extra biträdens användande med mera dylikt, vilka kunna av kostnadsförslagens och arbetsplanens granskning föranledas;

2:o) att det lånesökande bolaget, för att kunna erhålla statsunderstöd, skall vara skyldigt hos Kungl. Maj:t styrka, att det förfogar över ett kapital, som jämte statslånet är fullt tillräckligt till järnvägsanläggningens utförande på sätt arbetsplan och kostnadsförslag innehålla och varav minst så stor del, som motsvarar hälften av den beräknade anläggningskostnaden, bör utgöras av inbetalt eller tecknat aktiebelopp eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnat tillskott till järnvägsanläggningens utförande;

3:o) att låneunderstödet må utgöra högst hälften av anläggningskostnaden efter det fastställda kostnadsförslaget samt lyftas i mån av arbetets fortgång på sätt och å tider, som Kungl. Maj:t bestämmer dock med iakttagande därav, att inbetalningarna å den del av anläggningskapitalet, som bör utgöras av aktiekapital eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnat tillskott, skola ske i förhållande till de andelar av lånesumman, som lyftas, och före lyftningen av dessa låneandelar; skolande härjämte en tiondel av den beviljade låneförsträckningen inestå, till dess besiktning av järnvägsanläggningen blivit i överensstämmelse med § 2 mom. 2 av kungl. kungörelsen den 11 december 1874 angående ordningen för avsyning och besiktning av enskilda järnvägar och deras upplåtande för allmän trafik för rättad samt väg och vattenbyggnadsstyrelsen meddelat tillstånd till banans öppnande för allmän trafik;

4:o) att med avseende å ifrågakvarande försträckningar skall iakttagas:

a) att annuiteten för låneunderstödet återgåldande beräknas till fem och fyra tiondels procent å ursprungliga försträckningsbeloppet, av vilken

*) Riksdagen har beslutit dels år 1919, att de avsättningar till ifrågakvarande fond, som skolat ske under åren 1920 och 1921, i stället skola äga rum under åren 1921 och 1922, dels ock år 1921, att den avsättning, som skolat ske under år 1922, i stället skall äga rum under år 1923.

annuitet först gottgöres ränta efter fem procent å oguldet kapitalbelopp och återstoden utgör avbetalning därå;

b) att beträffande den ränta, som å lyftade lånebelopp upplöper under en tid, omfattande högst tre år från lyftningsdagarna, men dock ej sträckande sig utöver ett år från den dag, då järnvägen enligt Kungl. Maj:ts bestämmande senast skall vara färdig och öppnad för trafik, må medgivas anstånd med betalningen på det sätt, att denna ränta, benämnd anstånds-ränta, genom fortsatt annuitetslikvid erlägges till staten först sedan i stadgad ordning såväl all annan ränta som ock hela lånekapitalet inbetalts;

c) att, så snart ränta, som icke är att hänföra till anstånds-ränta, upplupit å lyftat lånebelopp till och med den datum, som motsvarar den för kapitalavbetalning fastställda, sådan räntas belopp skall inbetalas till staten;

d) att kapitalavbetalning skall genom erläggande av fullständig annuitet vidtaga tre år efter den dag, då järnvägen enligt Kungl. Maj:ts bestämmande senast skall vara färdig och öppnad för trafik; och

e) att, därest till betalning förfallet belopp icke i föreskriven ordning erlägges, låntagaren skall därå gälda fem och en halv procent ränta, intill dess samma belopp varder behörigen inbetalt;

5:o) att järnvägsanläggningen med alla därtill hörande byggnader och materiel ävensom all bolagets övriga egendom skall utgöra säkerhet för den av staten lämnade försträckning och staten till säkerhet för sin fordrans utbekommande erhålla inteckning med förmånsrätt framför varje annan fordran i den järnväg, för vars anläggning den ifrågavarande försträckningen beviljats; och bör en tredjedel av det beviljade statslånet inestå, till dess inteckning med ovan stadgad förmånsrätt i bolagets järnväg meddelats för förut lyftade andelar av lånet; varjämte ovanberörda sista tredjedel ej må utbekommas, förrän inteckning för dess belopp med förmånsrätt framför varje annan fordran än statens blivit i bolagets järnväg behörigen meddelad;

6:o) att Kungl. Maj:t skall insätta en med särskild instruktion försedd ledamot i direktionen för varje järnvägsbolag, som innehar lån av staten, och utse en revisor att deltaga uti granskningen av bolagets förvaltning och räkenskaper, samt att arvode till sålunda utsedd direktör och revisor skall bekostas av bolaget;

7:o) att byggnaden skall utföras under statens kontroll; samt

8:o) att varje järnvägsbolag, som erhållit statsunderstöd, skall vara skyldigt underkasta sig såväl de bestämmelser i fråga om samtrafik, vilka Kungl. Maj:t kan finna gott gott för bolaget bestämma, som ock i övrigt alla de villkor och kontroller, som av Kungl. Maj:t prövas lämpliga och nödiga.

Avlöningsstater.

Riksgäldskontoret och riksdagens hus.

A. Fullmäktige.

Till envar av sju fullmäktige arvode 4,000 kronor	28,000 kr.	
Darutöver		
till ordföranden	1,000 »	
» förste deputeranden	10,000 »	
» andre »	3,000 »	
Ersättningar till fullmäktiges vikarier, förslagsanslag	2,000 »	44,000 kr.

B. Tjänstemännen.

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, förslagsanslag	220,000 kr.	
Vikariatsersättningar, förslagsanslag	7,000 »	
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare, förslagsanslag	70,000 »	
Pensioner åt f. d. tjänstemän, förslagsanslag	11,000 »	
		Förslagsanslag 352,000 kr.

Anm. 1. 1920 års riksdag har bemyndigat fullmäktige i riksgäldskontoret att i avbidan på slutligt avgörande av frågan om ordnandet av riksdagens inre administrativa och ekonomiska angelägenheter tills vidare från och med den 1 januari 1921 såsom vice värd i riksdagens hus förordna en tjänsteman mot en avlöning, icke överstigande vad enligt gällande stat tillkommer förste revisorn i riksgäldskontoret.

Anm. 2. 1917 års riksdag har bemyndigat fullmäktige i riksgäldskontoret att, i avbidan på slutförändring av viss i bankoutskottets utlåtande nr 45 omförmäld utredning, tills vidare förordna en tjänsteman i andra graden mot en avlöning, icke överstigande vad enligt gällande stat tillkommer en motsvarande befattningshavare. Avlöningen till denne tjänsteman skall från och med år 1922 utgå med det belopp, som är fastställt för 14:e lönegraden.

Riksdagsbiblioteket.

Arvoden å 500 kronor till tre styrelseledamöter, förslagsanslag, högst	1,500 kr.	
Avlöningar till ordinarie tjänstemän, förslagsanslag	34,000 »	
Vikariatsersättningar, förslagsanslag	1,000 »	
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare, förslagsanslag, högst	4,000 »	
		Förslagsanslag 40,500 kr.

Justitieombudsmansexpeditionen.

Avlöning till justitieombudsmannen	17,040 kr.	
Gottgörelse till justitieombudsmannens ersattare, förslagsanslag	2,200 »	
Avlöning till en byråchef, förslagsanslag, högst	11,940 »	
Avlöningar till ordinarie tjänstemän, förslagsanslag	14,060 »	
Vikariatsersättningar, förslagsanslag	1,500 »	
Pensioner åt f. d. tjänstemän, förslagsanslag	5,500 »	
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m., förslagsanslag, högst	3,000 »	
		Förslagsanslag 55,240 kr.

Militieombudsmansexpeditionen.

Avlöning till militieombudsmannen	17,040 kr.
Gottgörelse till militieombudsmannens ersättare, förslagsanslag	2,200 »
Avlöning till en byråchef, förslagsanslag, högst	11,940 »
Avlöningar till ordinarie tjänstemän, förslagsanslag	14,060 »
Vikariatsersättningar, förslagsanslag	1,500 »
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m., förslagsanslag, högst	5,000 »
	Förslagsanslag 51,740 kr.

Från riksgäldskontoret utgående pensioner.

	Kr.	
Förre registratorn och kanslisten <i>Jakob Peter Ferdinand Montell</i>	2,500	—
» kammarskrivaren <i>Sven Ludvig Stuart</i>	2,000	—
» föreståndaren för riksdagens tryckeriexpedition, fil. kand. <i>J. P. Velanders</i>	4,000	—
» korrekturläsaren vid riksdagens tryckeriexpedition <i>Hjalmar Brander</i>	1,500	—
» förste vaktmästaren <i>Carl Johan Lundell</i>	1,400	—
» sekreteraren hos riksdagens justitieombudsman, v. härads hövdingen <i>Knut von Matern</i>	3,290	—
» revisorn och bokhållaren <i>Nils Axel Fredrik Erdmann</i>	3,100	—
» vaktmästaren <i>Carl Gustaf Reinhold Lindblom</i>	1,200	—
» extra portvakten vid riksdagshuset <i>Per Fredlund</i>	500	—
Förre skrivbiträdet å justitieombudsmansexpeditionen <i>Ellen Kindelius</i>	1,200	—
» notarien hos riksdagens andra kammare <i>Andrietta Katarina Lundgren</i>	750	—
Förre notarien hos riksdagens andra kammare Carl Napoleon Sandströms änka <i>Anna Amalia Sandström, född Pilblad</i>	500	—
» övermaskinisten Carl Gustaf Levins änka <i>Hedvig Axelina Gottfrida Olivia Levin, född Vestermark</i>	500	—
» korrekturläsaren Gösta Miles Karlströms änka <i>Ingeborg Karlström, född Söderman</i>	500	—
Summa kronor	22,940	—

Anmärkning. Ovanstående pensioner indragas vid innehavarens frånfälle och även dessförinnan, såvida de för pensionernas utgående stadgade villkor upphöra.